ANUL X No. 2905 | Ediția de seară | MARTI 5 AUGUST 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni
și se plătesc înainte:
Un an in țară 20 lei; in străinătate 50 lei
Șease luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziarului
Linia pagina IV-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de linii se face reducții din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Cine provoacă anarchia

Atentatul din Spania, asasinarea ministruluĭ președinte Canovas del Castillo, iarășĭ a atras privirile lumeĭ asupra anarchiștilor.

Este incontestabil că un asasinat, uciderea unuĭ om provoacă în tot-d'a-una un puternic curent de reprobare. Acest curent devine încă și maĭ accentuat atuncĭ cînd victima este un om cu o înaltă pozițiune socială saŭ politică și cînd atentatul nu poate prezinta dovezĭ brutale pentru justificare.

In afară de acest sentiment omenesc de compătimire pentru cel care a fost lovit, reacțiunea produsă de asemenea atentate se resimte și într'alt-fel. In urma fie-căruia asasinat cu răsunet, conducătoriĭ politicĭ, aceĭa carĭ țin în mîĭnile lor soarta omenireĭ, plănuesc invariabil întinse măsurĭ de apărare și strășnicie represiunĭ în contra anarchieĭ. Cu toate acestea atentatele se repetă, criminaliĭ politicĭ nu dispar, ĭar bărbațiĭ politicĭ carĭ îșĭ închipue că pot vindeca relele sociale printr'un decret, o bună poliție și un gîde nemilos sînt tot atît de neputincioșĭ ca și maĭ nainte.

Adevărul este că anarchia înflorește maĭ ales în țările intolerante; și tocmaĭ acest adevăr nu voĭesc să'l înțeleagă politicianiĭ de clasa 2-a.

Dovadă e Spania.

Spania este astăzĭ pămîntul preferat al anarchieĭ, acolo se fac cele maĭ sîngeroase turburărĭ, acolo partidul anarchist este cel maĭ bine organizat.

Nu putem tăgădui ca cestiunea economică joacă un mare rol în această dezvoltare istorică, ĭarășĭ însă, nu putem trece cu vederea că Spania repezintă în Istorie tipul guvernămîntuluĭ intolerant și crud.

Inchiziția a fost spaniolă. Domnia Spanieĭ asupra coloniilor americane, domnia Spanieĭ asupra Cubeĭ, spun îndestul cum știŭ să guverneze putericiĭ de la Madrid.

Domnia Spaniolilor asupra provinciilor Americeĭ de Sud este Istoria teroareĭ însășĭ. Luptele deznădăjduite ale Venezueleĭ, Peruviuluĭ etc., carĭ toate aŭ scuturat jugul spaniol, luptele actuale din Cuba unde soldatesca spaniolă a stabilit cea maĭ crudă tiranie, torturele revoltătoare la carĭ sînt supușĭ arestațiĭ politicĭ din patria luĭ Calderon, toate dovedesc că într'o asemenea țară anarchia este scuzabilă.

Tirania fără margine, tirania fără frîŭ provoacă inevitabil cea maĭ periculoasă anarchie. De aceea să nu se mire bărbațiĭ politicĭ care conduc statele dacă tocmaĭ în țările autoritare se produc și cele maĭ puternice zguduirĭ.

Dacă în urma asasinăreĭ luĭ Sadi Carnot, Franța șĭ-ar fi pĭerdut capul și ar fi restrîns libertățile publice sub cuvînt de a înfrînge anarchia, Franța ar fi făcut o mare greșală și maĭ mulțĭ pașĭ înapoĭ. Insă Franța, grație instituțiunilor sale, șĭ-a păstrat sîngele rece.

Ne fiind la discreția unuĭ om și a uneĭ coteriĭ, posedînd un regim care, cu toate imperfecțiunile sale, este cu mult superior regimuluĭ din Spania, din Rusia saŭ din Germania, Franța a luat cîte-va măsurĭ de poliție, a votat o lege de apărare, însă a lăsat în picĭoare toate libertățile.

Iată de ce anarchia nu prinde în Franța.

Guvernanțiĭ trebuĭe să înțeleagă că maĭ întîiŭ trebuĭe să dispară nedreptățile cele maĭ strigătoare, să dispară proletariatul, să dispară administrațiile despotice, să dispară prea marea inegalitate socială și numaĭ așa va dispare și anarchia.

Asasinatul politic nu e și nu poate fi aprobat. Dar cine știe dacă aceste reprobate loviturĭ de cuțit și de revolver nu sînt rezultatul unor nedreptățĭ și unor crime cu mult maĭ odioase încă și cu mult maĭ funeste umanitățeĭ.

Veacul al 18-lea s'a încheĭat lăsînd omenirea în luptă cu rămășițele Evuluĭ Mediŭ. Veacul al 19-lea sfîrșește lăsînd omenirea în luptă cu capitalizmul în toată bărbăția luĭ.

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICA

La han

Mitiță, Ionel, Goguță și toate cele-l'alte diminutive ale partiduluĭ liberal, s'aŭ dus la Galațĭ sub pretext de a inaugura un meterez.

Cu această ocazie minoriĭ liberalĭ voĭaŭ să profite de împrejurare, pentru a întinde un chef zdravăn pe socoteala caseĭ comunale, dar primarul Plesnilă, care știe că chenzenele îĭ sînt numărate, a zis basta! și a tăiat proviantul Domnuluĭ ministru.

Mitiță, de felul, săŭ este învățat să trăĭască tot pe conta altora. In drum de fier călătorește cu biletul altuia, masa o ĭa pe socoteala autorităților, lefurile și tantiemele îĭ daŭ afară din pĭele. Dar la Galațĭ a fost nevoit să scoată din buzunar pentru ca să mănînce.

Mitiță și cu tot bataclanul, a tras la han, a mîncat la han, s'a purtat tot timpul ca la *han*; a trimes pe Plesnilă la *Han* tatar, a imitat pe *Han*otaux, mergînd la cafe chantant a fost atacat de *Han*rieta, în sfîrșit, pe toțĭ Gălățeniĭ, carĭ aŭ venit să se plîngă, ĭ-a trimes de la *Hana* la Caiafa.

Vax.

Incidentul de la Academie

Incidentul de la Academie, despre care am vorbit acum cît-va timp nu va rămîne fără urmare.

Se știe că Academia, după intervenția regeluĭ, prin D-niĭ N. Krețulescu și Ion Kalenderu, a dat continuarea importanteĭ lucrărĭ „Magnum etymologicum Rumaniae" D-luĭ Filipide.

Cauza care a determinat pe rege să ĭa această măsură, am spus'o de atuncĭ, a fost biografia familieĭ Văcăreștilor pe care a făcut'o D. Hasdeu.

*

Mulțĭ s'aŭ ințeles să ĭa însărcinarea D luĭ Hasdeu, pentru că uniĭ speraŭ să li se dea lor această însărcinare.

S'au făcut în Academie maĭ multe propunerĭ, dar ceĭ carĭ vroiaŭ să ĭa ceĭ 6,000 de leĭ anual, pe carĭ îĭ dă regele pentru Magnum etymologicum, *n'aŭ reușit în planul lor.*

*

Acuma ceĭ carĭ s'aŭ ințeles atuncĭ nu se maĭ înțeleg.

Afară de aceasta, D. Hasdeu, dacă a consimțit să renunțe la „Magnum etymologicum", ca delegat al Academieĭ, nu a înțeles prin aceasta să părăsească admirabila lucrare pe care a concepnt'o atît de admirabil și din care a sfîrșit deja literele A și B.

Cînd comisiunea Academieĭ ĭ-a cerut materialul ce maĭ are adunat pentru „Magnum etymologicum" D. Hasdeu a răspuns că nu dă nimănuĭ materialul adunat de D-sa.

Ceĭ de la Academie s'aŭ consultat ce pot face față de acest refuz.

Uniĭ aŭ fost de părere ca să-l someze să depue materialul în mîĭnile nouluĭ delegat. Pînă acum nu s'a luat însă nicĭ o hotărîre și e probabil că academicianĭ îĭ vor da pace savantuluĭ lor coleg.

*

Acum aflăm însă o știre din cele maĭ îmbucurătoare. D. B. P. Hasdeu voește să continue pe seama D-sale lucrarea și a și contractat în această privință cu librăria Hachette din Paris, în a căreĭa editură va apare Magnum etymologicum Rumaniae, *scris în limba franceză.*

Sîntem sigurĭ că această știre va bucura pe toțĭ căcĭ lucrarea D-luĭ Hasdeu va constitui cea maĭ strălucită operă a literatureĭ romîne.

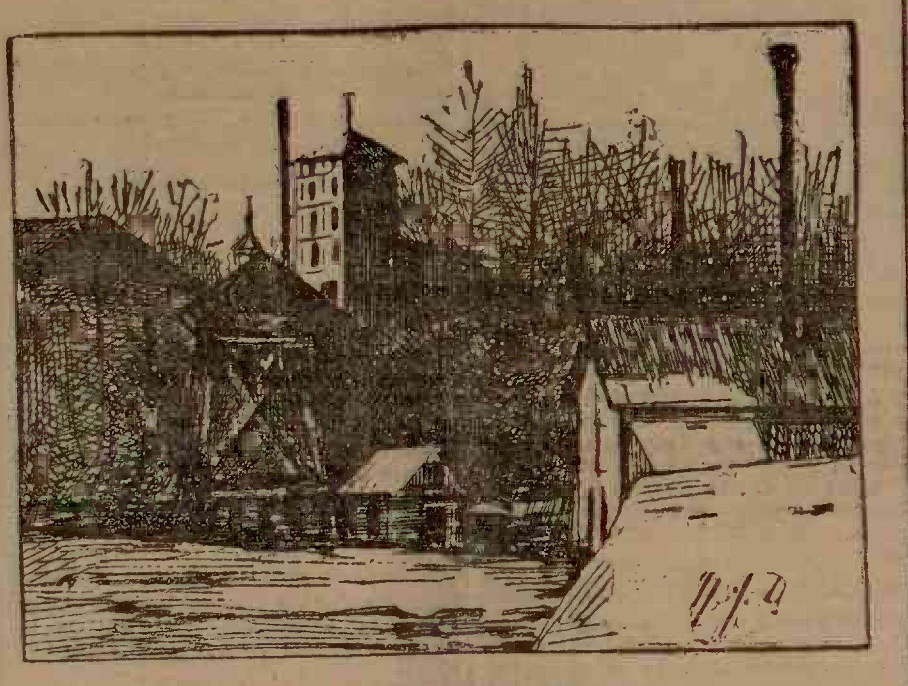
*

De alt-fel savantul Hasdeu nicĭ nu putea să răspundă maĭ splendid acelora carĭ s'aŭ coalizat în contra sa.

Cînd lucrarea D-luĭ Hasdeu va fi gata, aceĭa carĭ ĭ-aŭ precupețit o mizerabilă sumă de 6,000 leĭ și ĭ-aŭ pus la îndoială putința de a sfîrși opera admirabilă, pe care numaĭ el din întreaga Academie e în stare să o facă, vor fi primit palma ce merită.

Rep.

Vederĭ din țară

Puțul apeĭ minerale GOVORA

Michele Angiolillo

Dăm azĭ după ziarul „L'Intransigent," portretul asasinuluĭ premieruluĭ spaniol Canovas. Angiolillo s'a născut la Foggia (Italia) în anul 1871. Tatăl luĭ este un croitor onorabil; deasemenea și întreaga sa familie este bine văzută la Foggia.

Inrolat în armată, Angiolillo nu s'a putut supune disciplineĭ militare, din care cauză fu de maĭ multe orĭ condamnat la închisoare.

Reintors la Foggia, se făcu lucrător tipograf, și, după un an, publicînd niște scrierĭ anarhiste, fu condamnat la 18 lunĭ închisoare. El evadă însă din temniță și se refugiă la Marsilia, ĭar d'aci plecă la Barcelona.

In ambele orașe Angiolillo vizită cercurile anarchiste, unde trecea ca unul din ceĭ maĭ bunĭ scriitorĭ și oratorĭ anarchiștĭ.

Implicat în comploturile anarchiste, el reuși să fugă, trecu prin Belgia, prin Anglia și apoĭ se reîntoarse în Spania pentru a răzbuna pe coreligionariĭ săĭ politicĭ.

Angiolillo este cult și foarte inteligent.

V.

Cu toțiĭ vinovați

Vorbind la inaugurarea diguluĭ de la Galațĭ, micul fiŭ al mareluĭ om Ion Brătianu, a declarat că nenorocirea, care a căzut asupra Galaților, *se datorește negligențeĭ trecutuluĭ.*

D-l ministru n'a voit să se explice maĭ pe larg asupra acestuĭ punct și de aceea o vom face noĭ.

In această tristă afacere vinovate sînt ambele noastre partide de guvernămînt.

Istoriea acestuĭ dig este deja veche. Oameniĭ specialĭ de mult aŭ prevăzut această nenorocire și proectul care se pune în aplicare de abĭa azĭ, datează *deja din anul 1893.* Conservatoriĭ n'aŭ căzut de cît în 1895 și n'aŭ făcut absolut nimica pentru ca Galațiĭ să fie protegiațĭ în potriva inundațiilor. Compania Resu-Robescu pe acele timpurĭ tripota în afacerea electricitățeĭ și a tramvaĭuluĭ electric și nicĭ ea, nicĭ ceĭ de la centru nu se gîndeaŭ că dintr'o zi într'alta, dezastrul poate veni.

Liberaliĭ sînt de douĭ anĭ de zile la putere și nicĭ eĭ nu aŭ socotit de cuviință să apere Galațul. A trebuit ca inundația să distrugă jumătate din oraș, ca 20,000 de oamenĭ să fie lăsațĭ în prada mizerieĭ, ca presa să se alarmeze, pentru ca proiectul care zace de *patru anĭ* în cartoanele ministeruluĭ de lucrărĭ publice să fie cercetat și să fie găsit bun.

Faptul acesta dovedește în ce haĭ sînt ambele noastre partide politice și cît de mult le preocupă binele și interesul public.

Și cînd citeștĭ presa lor, le vezĭ că se acuză reciproc în loc ca amîndouă să pună cenușă pe cap și să spună țăreĭ că în adevăr păcătoase sînt.

Cît despre țară, ea trebue să cunoască odată cu cine are a face și să se convingă că liberaliĭ și conservatoriĭ nu sînt de cît membriĭ aceleĭ-șĭ clase carĭ se ceartă de la avantagiile putereĭ și că ambele sînt culpabile de cea maĭ criminală negligență.

C. M.

Umilirea Bulgarieĭ

Prințuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ nu ĭ-a ajuns umilirea suferită la Sinaia și în tot timpul cît a stat pe teritoriul romîn, el a voit să'șĭ încerce norocul și la Constantinopol.

Fără a vesti pe nicĭ unul din miniștri săĭ, prințul pleacă direct la Constantinopol unde prin sărutărĭ de mînă caută să recîștige simpatiile sultanuluĭ.

Dar cît de amar s'a înșelat, căcĭ a doua zi chĭar după ce a sărutat mîna suveranuluĭ musulman, remițîndu-ĭ în același timp o decorațiune cu briliante, gazetele turceștĭ primiră ordinul ca să nu publice nimic despre darul pe care prințul l'a făcut sultanuluĭ.

Aceasta pentru a nu'ĭ da un caracter oficial și a face să reĭasă că decorația bulgarească nu este un omagiŭ de la suveran către suveran, ci un dar de la un vasal către stăpînul săŭ.

O palmă maĭ puternică nicĭ că se putea aplica pe obrajiĭ prințuluĭ bulgar. El a fost desemnat în fața întregeĭ Europe ca un simplu guvernator turc pe care în fie-care zi sultanul poate să'l arunce în temniță și să'ĭ aplice tradiționalele două-zecĭ și cincĭ.

*

Ziarele bulgăreștĭ se ocupă de această vizită și, după ce înfierează în modul cel maĭ energic purtarea prințuluĭ Ferdinand, discută scopul acesteĭ vizite.

După aceste gazete, prințul bulgar s'a dus în capitala Turcieĭ pentru ca să liniștească pe sultan asupra zgomotuluĭ că la 2 August Bulgaria va fi declarată regat.

Presa bulgară critică și acest demers al prințuluĭ pe care îl găsește cu totul lipsit de tact, de oare-ce el nu trebuĭa să se angajeze într'o chestiune atît de importantă pentru Bulgaria. „Noĭ nu credem, zic ziarele bulgare, că la 2 August se va proclama independența Bulgarieĭ, aceasta nu ne împĭedică însă ca să așteptăm cu nerăbdare grăbirea acestuĭ eveniment".

Din limbagiul preseĭ bulgare reese dar că poporul bulgar este nerăbdător a vedea Bulgaria regat și că se pregătește pentru așa ceva.

*

Noĭ înțelegem dorința Bulgarilor de a se vedea independențĭ, credem însă că nu acuma e momentul unuĭ eveniment atît de important.

Bulgaria oficială se găsește astăzĭ în conflict cu maĭ toată Europa; a provocat pe Turcĭ, a amenințat pe Romînĭ, a indus în eroare pe Rusia și a insultat pe împăratul Austro-Ungarieĭ, așa că orĭ-ce mișcare în sensul proclamăreĭ independențeĭ ar întîlni pĭedicile cele maĭ marĭ și ar putea provoca o turburare în starea pacĭnică a Europeĭ.

Dorința Bulgarilor de a se vedea cu un ceas maĭ ĭute independențĭ e dar prematură. Poporul bulgar ar trebui maĭ întîĭ să mături de la cîrma statuluĭ pe niște oamenĭ carĭ compromit Bulgaria în afară și o pun în conflict cu toată lumea, și apoĭ să vină să ceară independența.

Pînă ce Bulgaria oficială nu va dovedi lumeĭ că știe să fie un element de ordine în Orient, pînă atuncĭ nu credem că Europa o să'ĭ acorde independența pe care cu drept cuvînt poporul bulgar o dorește.

Dr. M. V.

Faliment

Neînțelegerile dintre liberalĭ încep să-șĭ producă roadele.

Sucursala cluluĭ liberal din Ploĭeștĭ a încetat plățile și șĭ-a închis porțile.

Membriĭ, carĭ aŭ maĭ rămas în clubul liberal de la Ploĭeștĭ, n'aŭ fost în stare să plătească chiria localuluĭ și aŭ renunțat la club.

Care vrea să zică descompunerea mareluĭ și faimosuluĭ partid merge cu pașĭ repezĭ.

In opoziție, liberaliĭ făceaŭ mare zgomot, cheltuiaŭ sume enorme în luptele electorale și amețeaŭ lumea cu luminațiile de la balcoanele cluburilor lor.

Ajunșĭ la guvern, eĭ rămîn fără domiciliu. Aceĭ carĭ aŭ intrat în slujbe, simțind că domnia lor e de scurtă durată, se îngrijesc să adune banĭ albĭ pentru zile negre *ale opozițieĭ și nu maĭ voesc să dea nicĭ o centimă pentru partid.*

Inchiderea cluluĭ din fața statueĭ libertățeĭ, închiderea cluluĭ din cetatea liberalismuluĭ este cel maĭ trist semn al descompunereĭ partiduluĭ. Ea prevestește lichidarea finală.

Ianus.

Cumințenia Bulgarilor

Constatăm cu plăcere că Bulgaria de ast-dată a avut bunul simț de a nu se aventura în complicațiunĭ politice carĭ puteaŭ să'ĭ fie fatale. Proclamarea regatuluĭ bulgar și a independențeĭ sale ar fi înăsprit și maĭ mult relațiunile dintre principatul dunărean și Austria și după cum știm aceste relațiunĭ sînt deja destul de încordate și încă pe față.

După cum am spus și alaltăieri, această proclamare nu ar fi avut absolut nicĭ un înțeles practic. Singurul care avea de cîștigat ceva ar fi fost Ferdinand. El credea că prin încoronarea luĭ de rege al Bulgarilor și prin faptul că sub el Statul s'a declarat independent, s'ar pĭerde trista faimă de care se bucură în Europa și în Bulgaria. Macbeth îșĭ spăla mîĭnele de sîngele regeluĭ asasinat, Ferdinand crede că sîngele luĭ Stambuloff, care încă este ud pe mîĭnile sale de principe, s'ar șterge dacă șĭ-ar pune pe frunte coroana de rege.

Bulgariĭ însă aŭ priceput perfect, că ĭ ca popor nu aŭ nimic de cîștigat, ci din potrivă pot provoca multe complicațiunĭ, șĭ-aŭ calmat zelul prea ferbinte al „ĭubituluĭ lor principe". De-aceea serbările de la Rusciuk, pe carĭ toată Europa le aștepta ca un eveniment important, se petrec în liniște și în banalitatea lor oficială.

Se zice despre „mintea Moldoveanuluĭ, cea de pe urmă". Constatăm cu plăcere că și Bulgariĭ aŭ și eĭ așa ceva, de oare-ce n'aŭ permis luĭ Ferdinnad să-șĭ capete o coroană de rege, pe spatele lor și cu rizicul a nouĭ buclucurĭ politice.

Sfinx.

IN BLOC

Guvernul, sperînd că la toamnă va obține dizolvarea corpurilor legiuitoare, se pregătește pe capete pentru alegerĭ.

D. Ferichide a hotărît să dizolve toate consiliile comunale pe carĭ nu poate conta și ca să ajungă fără multă bătae de cap la scopul ce șĭ-a propus nu maĭ face decret special pentru fie-care consiliŭ în parte, ci le dizolvă în bloc, punînd cîte 10—15 în același decret.

Așa, în „Monitorul" de alaltă-erĭ a apărut un decret prin care se dizolvă vre o zece consiliĭ comunale rurale.

Expeditiv ministru!

Și unde punețĭ că procedînd ast-fel, D. Ferichide realizează și o importantă economie la paragraful: „cheltuelĭ de cancelarie," economie ce poate să echilibreze bugetul D-luĭ Cantacuzino.

Afară de aceasta, măsura D-luĭ ministru de interne are și darul de a dovedi ce idee îșĭ face guvernul actual de independența consiliilor comunale, de faimoasa mult trîmbițata descentralizare administrativă, pe care o prevede Constituția.

Și nicĭ nu ne putem aștepta la o altă atitudine față de consiliile comunale de la un guvern prezidat de D. Sturdza. Decretul D-luĭ Ferichide este în nota caracteristică a guvernuluĭ liberal.

Torent de libertate în cuvinte, cel maĭ scandalos autoritarizm în fapte.

Din moment ce are dreptul a dizolva consiliile comunale guvernul le dizolvă în bloc.

T.

Chestiunĭ teatrale

Traducerile.—Punerea la pensie.—Opera.—Angajamentele la Iașĭ

Am combătut în nenumărate rîndurĭ chipul în care formează direcțiunea teatruluĭ din Bucureștĭ repertoriul stagiunilor.

Ceĭ de la Teatru neînțelegînd menirea instituțieĭ, pe care o conduc, fac un războiŭ teribil lucrărilor originale și daŭ locul principal traducerilor. Aceasta, fără îndoială, este un răŭ căcĭ se împedică, pe de o parte, formarea uneĭ literaturĭ dramatice originale și pe de alta se pun actoriĭ noștri în imposibilitate de a reprezenta personagiĭ din lume în care trăesc și pe carĭ numaĭ ar putea să le joace cu succes.

Dar las pentru moment această chestiune la o parte și voĭ vorbi numaĭ despre traducțiĭ. Să ne închipuim că direcția recurge la traducerĭ pentru că n'ar avea lucrărĭ originale.

In acest caz însă ce trebuĭe să facă direcția? Orĭ-ce om cu pricepere va spune că ea e datoare să controleze traducerile și să nu permită reprezentarea pe scena Teatruluĭ Național de cît a lucrărilor literare.

Este o chestie foarte importantă aceasta, a traducereĭ și de sigur nu orĭ-cine poate să redea în limba romînă spiritul și intențiile scriitorilor străinĭ. Afară de aceasta, Teatrul Național trebuĭe să fie o instituție artistică, pe scena căreĭa să se reprezinte piese scrise în limba literară, în limba romînească corectă, ĭar nu în jargon.

Toțĭ aceĭa carĭ merg la Teatru aŭ putut observa însă că cele maĭ multe din pĭesele ce se reprezintă la noĭ sînt traduse într'o limbă romînească imposibilă. Cît timp se traducea din franțuzește traducerile eraŭ pline de franțuzisme, de inversiunĭ străine limheĭ romîneștĭ, de coustrucțiunĭ franțuzeștĭ.

Acum, de cînd a început să se traducă și din nemțește, se dă frazelor romîneștĭ turnura nemțească.

Aceasta provine de acolo că orĭ-cine poate să-șĭ treacă piesa la Teatru, dacă are un protector și ceĭ de la direcție nu-șĭ bat de loc capul ca să controleze traducerile.

De multe orĭ actoriĭ sînt nevoițĭ să corijeze textul pentru că le e imposibil să reție construcțiunile neromîneștĭ pe care le coprinde. Maĭ multe din traducerile reprezentate aŭ fost cu totul refăcute de actorĭ și de directoriĭ de scenă.

Această calamitate ar trebui să înceteze. Teatrul Național, care e subvenționat de stat, are de primă datorie să cultive limba literară. Dar vorba e degeaba, actuala direcție nu ese din deprinderile rele în carĭ trăește de mulțĭ anĭ.

*

Maĭ este o chestie. Direcția nu trebuĭe oare să știe cine e traducătorul uneĭ pĭese? Eŭ cred că da. La Teatrul Național s'aŭ depus pĭese ca traduse de unele persoane, cînd ele sînt traduse de altele.

Și aceasta se face numaĭ grație faptuluĭ că traducătoriĭ carĭ escrochează munca altora se bucură de protecțiĭ tarĭ în teatru.

Este destul că cu o muncă de nimic protejațiĭ înlătură de la teatru pe aceĭa carĭ muncesc pentru a face lucrărĭ originale. Cel puțin să fie autoriĭ traducerilor de al cărora produs beneficiază.

*

O chestie importantă de care m'am maĭ ocupat și altă dată este aceea relativă la trecerea actorilor la pensie. In aniĭ din urmă aŭ fost trecute la pensie artistele: Frosa Popescu, Irina Poenaru, Pătrașcu, Maria Vasilescu și anul acesta eminenta artistă D-na Frosa Sarandi. Toate aceste artiste aŭ fost tratate de direcție ca niște servitoare. Aŭ fost puse pur și simplu la pensie dîndu-li-se cîte 70—100—150 și maximum 200 de leĭ pe lună.

In toate țările din lume cînd se pune o artistă la pensie i se dă o reprezentație de retragere, i se fac cu alte cuvinte onorurile pe carĭ le merită un artist care după 20—25 anĭ de muncă se retrage după scenă.

Un artist nu este un servitor. Munca luĭ frumoasă, inteligentă și plină de talent, trebuĭe să servească de exemplu celor carĭ vin după el, să rămîe neștearsă în amintirea acelora carĭ îĭ vor lua locul.

Frosa Sarandi, de exemplu, a făcut creațiunĭ strălucite, carĭ ar trebui să fie un model pentru tinerele artiste.

Ce stimulent și ce mîndrie poate să fie pentru tinerĭ munca unuĭ artist bătrîn, cînd ceĭ de la direcție îl tratează cu cel maĭ neînțeles dispreț?

Dacă direcția, care are de primă datorie să dezvolte în actorĭ ambițiunea de a munci serios și a 'șĭ pune toate silințele pentru ca să devie artiștĭ în arta lor, alungă, fără cea maĭ mică atențiune, din teatru pe artiștiĭ ceĭ maĭ valoroșĭ, cum vroițĭ ca aceĭa carĭ văd soarta care îĭ așteaptă la bătrînețe să maĭ muncească cu dragoste și cu entuziasm pentru a face creațiunĭ artistice?

Direcția îĭ impinge fatal la intrigile

de culise, la jocul negustoresc, la repertoriul care aduce mai uşor bani.

Direcţia îşi înţelege rău datoriile şi ar fi bine să se puie să intervie pentru a se schimba aceste apucături păgubitoare pentru teatru.

*

Să trecem la altă chestie.

De trei ani trupa de operetă a început să reprezinte opere şi operete comice. Ştim cu toţii că nu avem încă elementele necesare pentru a putea reprezenta opere serii din cele grele. Faust a mers pînă la un punct, de şi mai tot-d'auna fără Margaretă.

D. Băjenaru e un tenor leger bun, dar de sigur nu poate să cînte cu succes în operile serii. D. Teodorescu e un admirabil bas, dar nu e un bas profund. D-ra Mărculescu are calităţi superioare, dar încă nu e o contralto formată; e debutantă.

D. Calotescu îşi dă multă silinţă, dar volumul vocei sale nu-i poate permite să se prezinte în operile mari. Ei bine, cu toate acestea direcţia a hotărît să dea „Aida".

Am văzut astă iarnă „Hughenoţii" şi ne aducem aminte cum s'a dat.

La ce ne putem aştepta cu „Aida"? Adică dece să nu se dea opere uşoare cari se pot da bine, şi se caută a se reprezenta rău opere grele? E curios cum înţeleg lucrurile cei de la direcţie.

*

Un ziar din Iaşi se plînge zilele acestea cum că direcţia Teatrului de acolo, în loc să angajeze pentru stagiunea viitoare pe absolvenţii conservatorului din localitate, a angajat pe o D-ră, care nu a terminat conservatorul, şi pe doi tineri „necunoscuţi" din Bucureşti.

Fără îndoială, în ce priveşte pe D-ra care nu a absolvit conservatorul, ziarul ieşan are dreptate. Legea teatrelor e categorică. Direcţia nu poate angaja decît tineri cari aŭ făcut conservatorul.

In ceea-ce priveşte însă pe tinerii Vasilescu şi Pella, asigur pe ziarul ieşan că direcţia teatrului local nu a greşit angajîndu-i. Ambii aŭ talent şi, dacă vor fi bine întrebuinţaţi, vor folosi teatrului din capitala Moldovei.

I. C. B.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

In pădure

Cînd soarele este aproape de apus şi căldura s'a micşorat, sătul de zăpuşeala oraşului şi plihtisit de banalitatea preumblărei la şosea, o iaŭ spre Băneasa şi mă opresc în pădurícea de lîngă linia ferată. In această oră dintre zi şi seară, pădurea este pustie, cîte o bătrînă strînge vreascuri ori bureţi, cîte un cantonist de la staţiunea vecină [illegible] ca şi mine în tăcutul crîng.

E un bătrîn copac tăiat care zace la pămînt ca un uriaş răpus. Mă întind pe el, cu faţa în sus şi-mi pierd privirea în albastrul cerului nemărginit şi trist ca şi gîndul meŭ.

Cîte o pasăre ciripeşte pe cracă înainte de a se culca, razele soarelui care apune incendiază pădurea cu lumina lui roşie, din depărtare se aude talanga unei turme care se întoarce în cătun, un lătrat lenevos de cîine, uruitul şi fluieratul unei locomotive şi ca un murmur, bîzîitul atîtor insecte cari se joacă în ultimele raze ale soarelui.

Cum staŭ culcat, pădurea se arată ca un total verde, un acoperiş imens de verdeaţă pe care îl susţin nişte stîlpi cari sînt trunchiurile. De cîte ori am văzut picturi impresioniste, reprezentînd codri, credeam că-i o exageraţiune acest chip de a zugrăvi. Azi mă conving că aşa este, că aşa se vede o pădure cînd o priveşti din lăuntrul ei. Şi făcînd această constatare, cuget la atîtea şi atîtea învinuiri aduse artei în general, învinuiri cari în cele mai multe cazuri provin dintr'un chip greşit de a vedea lucrurile.

Ce bine sînt aici singur cu mine însu-mi! Pe unii îi plihtiseşte singurătatea. Eŭ unul mărturisesc că nici o-dată nu mă plihtisesc cînd staŭ faţă în faţă cu natura şi cu eul meŭ. Ce plihtis mi-ar fi însă dacă cine-va ar veni să-mi ţină de urît! L'aşi da la toţi dracii. Din fericire sînt lăsat în pace. Pădurea cine o iubeşte, de cît aceia cărora le plac visurile? Cei-l'alţi bat şoseaua prăfuită şi plină de miazme, fac cu ochiul femeilor, schimbă vorbe de dragoste şi salutări. Eŭ fugind de toate aceste staŭ ascuns aici, mă pierd cu ochiul în infinitul albastru, iar gîndul călătoreşte departe, departe, brodează planuri fantastice şi petrece de minune.

Soarele s'a lăsat după deal. Inoptează. Mă întorc în oraş şi pe cînd bicicleta, ca fulgerul străbate panglica strîmtă a aleei bicicliştilor, gîndul îşi urmează călătoria, pînă cînd daŭ de trăsuri, de cocoane vopsite, de domni sclivisiţi şi de lăptăria Flora, unde o bandă de lăutari asasinează „Porumbiţa".

Uf! m'am întors din noŭ în oraş!

Chiţibuş.

CRONICA

Interlaken, 27 Iulie.

Iar Jungfrau

Aci e sezonul la culme.

In localităţile de munte din Elveţia—ca mai pretutindeni aiurea — el ţine două luni: Iulie şi August şi culmea îi e la începutul luĭ August.

Plimbarea pe aleea prncipală— aleea nucilor—e cum nu se poate mai animată.

Interlaken e un mare „caravanserail".

Se grămădesc oameni din toate părţile lumii; toaletele cele mai distinse pariziane se ating de caraghioslîcurile de îmbrăcăminţi ale unor englezi. Americanii se izbesc de muscali. Un arap negru îmbrăcat în haine albe trece mîndru cu un cîine la subţioară pe lîngă olandezele blonde.

De cum se luminează de ziuă — cînd e frumos trăsurile se grămădesc la oteluri, alpenstokurile (bastoanele de munte) se pregătesc, îşi ascut vîrfurile, trenurile adaogă vagoane, vapoarele se umplu.

E o mişcare care te ameţeşte.

Cei cari rămîn aŭ muzica de la 10—11 ½, o muzică care n'ar fi rea; dar capel-maestrul trebuie să fie foarte melancolic, căci, una după alta, curg bucăţile nemţeşti cari te fac să caşci.

Intr'o seară numai, s'a necăjit şi a cîntat toate seara numai valsuri, — se vede ca să cînte într'alta numai romanţe fără cuvinte.

La 4—5 ½ iar muzică şi seara la Kursaal iar de la 8 ½—10.

Alte spectacole nu sînt pe aici afară de o trupă de italieni în costume cari cîntă serile pe la otelurile mari şi cari sînt foarte plăcuţi avînd voci şi alegînd bucăţi drăgălaşe.

Grădina Kursalei e cu adevărat frumoasă. Are în ea multe varietăţi rare de flori.

Cel mai frumos spectacol e tot munţii şi fineţele.

Am mai vorbit de multe ori de Jungfrau. Cine n'a văzut'o nu-mi poate înţelege admiraţia ce am pentru acest munte veşnic alb de zăpezi. Azi aflu o descriere a unui scriitor francez Rambert pe care o traduc aci vorbind pentru cea din urmă oară, anul acesta cel puţin, de el.

„Către seară, zice Rambert, e şi mai admirabil, atunci cînd soarele, care apune, îi luminează numai vîrful. Atunci se face o tăcere adîncă; balcoanele şi ferestrele otelelor se umplu ca aleea. Nisipul de pe trotuare nu mai scîrţie; toţi staŭ, îşi ţin răsuflarea ca şi cum le ar fi teamă să nu turbure această mare scenă mută. Adevărata admiraţie şi-a găsit limbagiul: toţi tac; unii varsă o lacrămă. Nu e privire care să nu se afle dusă spre ultima rază şi, cînd se stinge se aude murmurul mulţimei. Liniştea lucrurilor divine domneşte în rămasul bun ce-şi ia fecioara cu fruntea curată de la astrul care o părăseşte. E prea frumos, prea glorios, prea limpede. Sufletul ridicat de-asupra turburărilor de pe pămînt, crede a fi recunoscut lumina nemuritoare."

Radu Prelea.

OFICIALE

„Monitorul oficial" de la 2 August publică următoarele înaintări şi numiri în funcţiune: D. Gheorghiu Gr. D., actual impiegat definitiv cl. IV-a, este înaintat în postul de impiegat de mişcare clasa I-a; D. Mateescu Mihail, actual şef de gară cl. IV-a, este înaintat în postul de şef de gară cl. III-a; D. Penescu Al., actual împiegar definitiv cl. IV-a, este înaintat în postul de impiegat definitiv cl. III-a; D. Albini Vic. I., actual impiegat de mişcare cl. I-a, este numit în postul de şef de gară cl. III-a; D. P. Cîmpeanu, sub-chirurg, este numit în postul de vaccinator la oraşul Bacăŭ, în locul sub-chirurgului N. Georgescu-Jianu, care se pune în disponibilitate pentru insubordonanţă în serviciŭ; D-na H. Scorţeanu este numită în postul vacant de moaşă la urbea Caracal, din jud. Romanaţi; D. Al. Văcăreşteanu, actual impiegat auxiliar în direcţia vămilor, timbrului şi înregistrărei, este numit agent auxiliar în serviciul exterior al vămilor, în locul D-lui Const. D. Tufeanu, demisionat; D. St. Banciu, absolvent cu diplomă al şcoalei speciale de finanţe, este numit impiegat auxiliar în direcţia vămilor, în locul D-lui Al. Văcăreşteanu, trecut în altă funcţiune.

Un bucureştean pe zi

Doctorul Felix

Directorul general al serviciului sanitar, este cum s'ar chiema comandantul suprem al armatei medicale din ţară şi ar dori să facă mult bine, dacă nu ar fi oprit de necesităţile electorale ale guvernului.

Politicos la extrem cu toată lumea, în calitatea lui de German, este şi mai politicos cu miniştrii. Se povesteşte anecdota că, odată vorbind la telefon cu ministrul de interne, a salutat aparatul înainte de a zice superiorului săŭ: „vă salut D-le ministru".

Are un singur defect şi acest defect e ginerele săŭ, farmacistul Roşu, contra căruia presa a strigat atîta, dar zadarnic.

Afară de acest păcat de familie, e un funcţionar model şi e foarte prieten cu presa.

Per.

FEL DE FEL

3000 de dinţi furaţi.—Din Viena se telegrafiază că la comercianţi Weiss & Schwarz d'acolo s'aŭ furat 3000 de dinţi pe cari aceştia îi aduseseră pentru un mare dentist vienez.

Aceşti dinţi, cari trebuiaŭ să servească atîtor sutimi de persoane, eraŭ aşezaţi în 140 de cutii şi aŭ o valoare de peste 5000 de lei.

Pungaşul, care a comis acest furt, a fost prins. El este un amploiat la Weiss & Schwarz.

Scopul furtului a fost ca să scoată aurul şi platina în care eraŭ aşezaţi dinţi.

*

Jubileul unui puşcăriaş. — Nu-i un lucru obicinuit, să vezi un puşcăriaş serbîndu-şi jubileul de 50 de ani petrecuţi „la umbră". Fenomenalul jubilant se numeşte Iosif „Holl", originar din Boemia, de profesie bandit şi tăcinnar. Cariera şi-a început'o la 1832, cînd l'aŭ aruncat pentru prima oară la răcoare. De atunci, din 65 de ani „50 i-a petrecut în puşcărie", ajungînd a cunoaşte aproape toate temniţele Austriei şi a se convinge că închisorile de azi sînt incomparabil mai umane de cît cele de pe cînd era el în floarea vîrstei. Veteranul puşcăriaş are acum 85 de ani şi mai trage nădejde, că peste 7 ani, cînd împlineşte osînda, îşi va putea reîncepe cu mai multă prudenţă vechea meserie....

*

Onorarul lui Nansen. Pentru celebra sa operă: despre expediţia la polul nord, exploratorul „Nansen" a primit, după datele ziarelor din Suedia, un onorar de 800 de mii de franci. Opera lui a apărut pînă acum în limbile: suedă, daneză, germană, olandeză, engleză, franceză şi boemă. La colosalul onorar numai America şi Anglia aŭ contribuit 400 de mii de franci.

De va fi norocos să se reîntoarcă, Andree de sigur va încasa şi mai fabuloase sume, de oare-ce ultima lui expediţie promite lucruri mult mai senzaţionale.

Prăbuşirea unui munte. Se anunţă din Graz, că localitatea „Tauplitz", care se află la poalele munţilor stirieni Holt, a fost ameninţată de o groaznică primejdie. In urma ploilor mari, un munte s'a prăbuşit în lungime de 2 km. şi sfărămăturile aŭ ajuns pînă în sat. Locuitorii şi-aŭ părăsit îngroziţi casele, refugiîndu-se la Graz.

Din R.-Vîlcea

(Corespondenţă particul. a „Adevĕrului")

Monete antice. — O scrisoare curioasă. — Accident.

Monete antice

D-nii Grigorie Georgescu şi Teodor Nicolantin, ambii din Rîmnicu-Vîlcea, aŭ găsit nişte monete vechi pe dealul numit Capela, situat în partea despre Vest a oraşului, pe care deal împăratul Traian îşi avea drumul la Sarmisegetuza în Transilvania.

D. Grigorie Georgescu a găsit 3 piese, două de argint şi una de aramă. Una din cele două piese de argint, care e mai mare de cît rubla noastră de 5 lei şi atît de bine conservată în cît nu are nici cea mai mică ştersătură, este un ban egiptean cu data turcească 1313, adică de la 1123 după Christos. Cea d'a doua e de mărimea francului şi are pe o parte un chip de domn, iar pe margine stă scris: „SIG. III. D. G. REX. PONDI;" cea-l'altă parte reprezintă în dreapta un călăreţ războinic şi în stînga o pajură cu un cap, fiind scris la mijlocul acestui ban cuvîntul „Grosarg", iar jos la margine TRI. R. PO. 97., adică, după un oare-care înţeles, banul acesta este de 1994 ani, saŭ din anul 97, înainte de Christos.— Banul cel de aramă e un ban unguresc, de mărimea francului, din anul 1705 după Christos, avînd pe o parte marca Ungariei, iar pe altă parte, inscripţiile acestea: „Patrona Hungariae, Poltura 1705".

D. T. Nicolantin a găsit numai un ban, de brons, în circonferenţă tot ca francul, dar are grosimea rublei, fiind pe o parte bumbat, ridicat în sus, ca un nasture de la mantaua soldăţească, iar pe cea-laltă parte drept. Acest ban are pe partea bumbată figura presupusă a lui Decebal, şi pe partea întinsă un viţel şi nişte iniţiale d'asupra acestuia.

O scrisoare curioasă

D-l Carol Slobod, comerciant din Rîmnicu-Vîlcea, a primit, acum două zile, o cartă poştală din Bucureşti, scrisă şi subscrisă de un prietin al seŭ, anume Iohan Connerth, de fel din Sibiŭ, fost sub-chirurg odinioară la unul din spitalele d'acolo. Intre altele, Connerth roagă foarte mult pe Slobod să-i răspundă de urgenţă dacă a primit lucrurile ce i-a trimis din Craiova — căci s'a ţinut de cuvînt.

Adică, Connerth, înainte cu două săptămîni de trimiterea cărţei sale poştale, trecînd în voiaj prin România, a petrecut 2—3 zile la Slobod în R.-Vîlcea; apoi a mers prin Craiova, prin Bucureşti etc., şi peste cît-va tim de voiaj s'a reîntors acasă la Sibiŭ.

Connerth a pus această scrisoare la poşta din Bucureşti la 1887, Maiŭ 30, şi Slobod o primeşte azi, după 10 ani şi două luni, şi citind-o rămîne ca trăznit, de-oare-ce ştia pe Conerth mort de 7 ani de zile, din 1890, cînd a şi primit de la familia sa din Sibiŭ invitaţiune de înmormîntare.

Nu se ştie încă, prin ce mister a trecut această carte poştală, căci după ştampilele i aplicate, se vede că ea este predată la poşta din Bucureşti, la 1887, şi sosită la cea din Rîmnicu-Vîlcea, a doua zi după predare. Şi cazul acesta devine cu atît mai curios, cu cît nici amploiaţii de la poşta noastră din Rîmnic, nu-şi pot da socoteală de acest fapt atît de rar.

Accident

La poarta bisericei Maica-Domnului, din Rîmnicu-Vîlcea, se construesc nişte case nuoi, în locul altor vechi dărîmate. Chiemîndu-se preoţii bisericei ca să oficieze un serviciu divin, de o dată, pe cînd se aflaŭ într'un colţ al pimniţei săpată la o adîncime de 3 metri, malul din acel loc se surpă peste dînşii, trîntindu-i la pămînt şi acoperindu-i sub ţărînă.

Vestea aceasta răspîndindu-se în oraş ca fulgerul, s'a adunat multă lume curioasă, dintre care mulţi îşi făceaŭ cruce, iar alţii mai glumeţi ziceaŭ: „Vezi dracul cum îndrăzneşte să-şi vîre coada şi cum năpăstueşte pe popi ca şi pe toţi cei-l'alţi muritori".

Opincaru.

Litere-Arte-Ştiinţe

Direcţia Teatrului Naţional a hotărît să reprezinte în stagiunea viitoare a trupei lirice marea operă „Aida" de Verdi, cu D-rele Medianu şi Mărculescu şi cu D-nii Băjenaru, Teodorescu şi Calotescu.

*

Este probabil că lucrările ce se fac la Teatrul Naţional din Bucureşti vor fi terminate la 15 Septembrie şi ast-fel stagiunea Teatrului va putea să înceapă ca în toţi anii, la 25 Septembrie.

*

Sîmbătă s'aŭ început la Teatrul Naţional repetiţiile. Se repetă: „Prima iubire", comedie originală de D. Ion Neniţescu.

Mai mulţi artişti nu aŭ sosit încă în capitală, de şi aŭ fost anunţaţi că repetiţiile se încep la 1 August.

*

La grădina „Boeru" de pe Bulevardul Elisabeta cîntă de cîte-va seri o trupă de Turci. Aŭ un deosebit succes, mai ales cele două dănţuitoare cari execută cu multă agilitate faimosul „danţ al pîntecelui".

*

Comitetul „societăţei pentru dezvoltarea artelor în România" va organiza la toamnă o serie de conferinţe relative la arte. In acest scop mai mulţi eminenţi iteraţi din străinătate vor veni în Bucureşti ca să ţie conferinţe.

DIN FALTICENI

(Corespond. particulară a „Adevĕrului")

Hoţiile de la primărie

Inceputul e greŭ tot-d'a-una.

Muşamaua, care pînă aici ocrotea atît de tainic hoţiile edililor noştri, s'a uzat. Lumea fălticeneană e alarmată de pungăşiile ce zilnic se daŭ în vileag şi al căror autor e ajutorul de primar G. Filipeanu, secondat pînă mai eri de fostul secretar N. Nicolaŭ, nepotul săŭ, şi de G. Bhem, casierul comunal.

*

Iată parte din aceste hoţii:

1). In anul 1896 s'aŭ vîndut patru cai ai serviciului municipal, sub pretext că sînt bătrîni; din acea vînzare a rezultat suma de 700 lei, cari bani nici pînă astăzi nu s'aŭ vărsat în casa comunală. Cu acea vînzare a fost însărcinat ajutorul de primar Filipeanu, care la rîndu-i a delegat pe nepotul săŭ Nicolaŭ, fost secretar; acesta, în viaţă fiind încă, a declarat că banii i-a dat consilierului comunal Bhem. De la Ana la Caiafa după cum s'ar zice!

2). Din vînzarea unor tacîmuri, cumpărate de comună anul trecut, cu ocaziunea congresului studenţesc, a rezultat suma de 500 lei. Cu această vînzare a fost însărcinat tot D. Filipeanu, care, tras de pulpană şi întrebat de rostul banilor, aruncă vina pe morţi: D-sa susţine că banii i a dat fostului secretar spre a-i vărsa în casa comunei.

Nicolaŭ fiind mort, banii sînt pierduţi!

3). De la antreprenorul Leon Bendescu s'a oprit ca garanţie suma de 768 lei 82 bani. Conform încheerei primarului, se emite un mandat de plată şi se menţionează la rubrica actelor justificative că aceşti bani vor fi reţinuţi ca garanţie şi se vor consemna. Casierul comunal Bhem însă sfeteriseşte şi aruncă şi elvina pe Nicolaŭ. Nu ţine socoteală acest Domn că aceşti bani trebuiaŭ consemnaţi, conform încheerei, şi că nimeni altul afară de dînsul nu putea face acea operaţie.

4) La primărie avem consilier pe un lipovean cu numele Ioan Iacovlov, care în tovărăşie cu casierul Bhem, jefueşte pe bieţii gardişti, cantonieri şi lampagii, cum nu s'a mai pomenit.

Sub pretext că-i serveşte, acest lipovean le dă aconturi asupra salariilor, luîndu-le ca scompt cîte 4 şi 5 lei pe lună la infima leafă de 30 franci., Viza e a lui Bhem, banii ai lui Iacovlov, iar profitul pe din două.

*

Iată hoţii, iată parte din hoţiile ce se fac la primăria din Fălticeni, hoţii pe cari am crezut de a noastră datorie de a le da în vileag pentru ca lumea să judece, iar cei în drept, dacă mai aŭ vre'un pic de durere pentru ţara asta şi pentru poporul ei, să ia măsuri în consecinţă.

V. D.

DIN ROMA

(Corespondenţă specială a „Adevĕrului")

Grecia şi diplomaţia europeană. — Ce zice un om politic grec. — Regele George.

Cît de rău a încurcat diplomaţia europeană trebile în Orient şi cît de disperată e situaţiunea în Grecia se poate vedea din o epistolă scrisă de un deputat al Camerei eline către generalul Garibaldi, epistolă în care îl roagă a-i comunica ceva din ştirile ce circulă prin Roma cu privire la Grecia.

Deputatul elin zice că: „Guvernul respectiv, miniştrii cari staŭ în contact zilnic cu regele nu discută cu nimeni adevărul adevărat, presa şi telegramele sînt supuse celei mai aspre cenzuri, iar jurnalele externe cari cuprind ceva ce nu convine guvernului se secfestrează de la poştă". Apoi mai departe: „Ne aflăm azi în faţa agoniei regatului elin, căci finanţele ţării sînt cu desăvîrşire ruinate, armata e totalminte distrusă, poporul moralmente decăzut, prin urmare numai sfîrşirea noastră totală ne mai aşteaptă. Inainte de a dispare un popor, trebuie să-i premeargă o catastrofă, iar catastrofa ce am îndurat noi acum n'a fost de un caracter atît de grav în cît să ne poată nimici. Dacă Europa s'a decis a şterge din harta sa regatul Greciei, dacă s'a decis a ne şterge din rîndul popoarelor, atunci să o facă; să nu uite însă că poporul grec în ultima sa agonie nu va primi lovitura mortală ce i se va aplica fără de a se apără şi de şi nu vom avea praf şi plumb vom avea cuţitul în mînă, pe care nimeni nu ni-l va putea lua cît sîntem încă între cei vii!"

Iată ce scrie un om politic grec. Iată presemnele păcei ce o pregătesc cu atîta greutate ambasadorii din Constantinopol. Şi oare de ce se fac toate acestea? La această întrebare se vor da multe răspunsuri, dar răspunsul cel adevărat e ea: aşa pretind interesele dinastice ale regelui George.

*

Dacă luăm în mînă istoria popoarelor, fără a trunzări mult prin ea, vom da de nenumărate exemple de cele mai oribile crime comise din partea curţilor domnitoare pentru asigurarea tronurilor lor, vom afla cum tatăl îşi omoară fiul, fiul pe tată, fratele pe frate; deci cum să nu se poată făptui şi azi o crimă ca acelea, bine înţeles pe altă cale, adică în mod diplomatic? Ştim prea bine cît de puţin valorează înaintea domniterilor viaţa şi soarta popoarelor ce le stăpînesc cînd e vorba de soarta tronului lor! O ast-fel de crimă se comite azi cu biata Grecie. Cunoaştem precedentele războiului greco-turc, ştim că marile puteri europene aŭ înmînat înaintea

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

79

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a treia

CAP. III

Apropierea furtunei

Deja casa, în care locuia, era hipotecată.

El descoperi la Paris un cămătar, care se ocupa cu afaceri veroase. Cămătarul la Paris se prezintă sub ori ce formă, nu numai sub forma de ovreiŭ cum îl arată legenda. Mai tot-d'a-una, el e un bun creştin cu înfăţişarea amabilă, bun băiat şi gata de petreceri. Aceşti creanţieri sînt de bună voie amicii debitorilor lor. Te înţelegi cu ei, îţi fac bune servicii! bine înţeles cu zece, două-zeci saŭ cu cinci-zeci la sută.

Thomeret nu avu multă greutate să se puie în relaţie cu unul din aceşti bine-făcători ai decavaţilor.

El se numea Gros-Didier şi trecea drept om de ispravă.

Era un băiat de vr'o 40 ani, cu aerul jovial, mustaţa blondă, foarte chel; se zicea că e foarte bogat, deşi o parte din averea sa fusese angajată pe cîte-va capete aristocratice cu creerul bolnav, al căror patrimoniŭ trecuse prin nopţile de bacara, femeile, cursele, ruleta etc.

Fără ca să pară ast-fel, Gros-Didier era de o avariţie fără seamăn... El avea o piatră în loc de inimă, ar fi lăsat pe tatăl săŭ şi pe mama sa, să moară înaintea lui, dacă pentru salvarea lor, ar fi trebuit să 'şi dezlege punga. Ochii singuri trădează pe om, prin oare-cari priviri ce nu toţi le pot observa. Dotat cu un spirit de observaţiune foarte fin, judeca dintr'o singură privire pe noul client ce 'i se presenta, şi rare ori se înşela.

Nu i-a trebuit de cît o aruncătură de ochi pentru a studia pe Thomeret:

— Oh! oh! un om pe mare!... Şi nimic în cap... Să ne păzim!

Cămătarul locuia un mic apartament burghez în strada Taitbout, la al treilea etaj, care dădea în curte. Cabinetul de lucru, foarte simplu, extrem de modest, trăda pe omul de afaceri. Nimic în el nu era sacrificat luxului saŭ plăcerei privirei. Acest cabinet al lui Gros-Didier era renumit în Paris. Cîte lacrimi nu căzuse în el şi la cari singur Didier fusese martor! cîte suspine s'aŭ înăbuşit între cele patru ziduri ale sale, goale acoperite cu un tapet cenuşiŭ cu dungi mai închise dar tot cenuşii. Cît drame chiar precedare saŭ urmase a cea zi în care un sărman băiat, isprăvind resursele, — s'a sinucis înaintea cămătarului, stropind pereţii cabinetului cu creerii săi. Tot Parisul vorbise de aceasta! Gros Didier, necunoscut mai înainte, deveni, prin acesta celebru. Avea inimici, dar avea şi mulţi apărători şi aceştia nu se sfiaŭ să zică că afacerile făcute de Didier prezentaŭ tot-d'a-una un caracter de perfectă onestitate. Gros-Didier lucra cu o dibăcie uimitoare şi cu o delicateţă ne mai pomenită.

Cînd Thommeret se prezentă, el avu un moment de jenă.

— Din partea cui veniţi Dv., Domnule, întrebă Didier, cu o politeţă rece, pe vizitator. N'am onoare să vă cunosc si mi se pare, că nu am avut nici o-dată plăcerea să mă găsesc cu Dumneavoastră...

Thommeret îi cită cîţi-va amici comuni.

Gros-Didier surîse, îi întinse un fotoliu cu familiaritate, învitîndu'l să şază:

— Spuneţi-mi, vă rog, ce cauză vă aduce aci?

Thommeret spuse amabilului băiat, care e scopul vizitei, căutind să mascheze cît mai bine situaţiunea sa lamentabilă, adăogind că dacă ar putea să întîrzie cîte-va luni, ar face faţă angajamentelor sale; dar timpul îi lipseşte şi afacerea e urgentă, singurul motiv care-l obligă să recurgă la intervenţia unui străin.

— Da, da, zicea Didier, aproape după fie-care frază, înţeleg, înţeleg... E foarte îngrozitor. Aţi fost cam uşurel în această afacere... Altă dată veţi fi mai prudent...

Thommeret, văzind că el se înduioşa continuă istoria sa, dădea lămuriri asupra sticlăriei, asupra ţifrei anuale a afacerilor, ceea ce era o garanţie pentru suma ce ar fi obţinut. Abordînd chiar oare cari garanţii morale, îi vorbi despre alegerile ce se preparaŭ, şi despre şansele sale de a fi ales.

Gros-Didier opina încet, învîrtind degetele mîinelor sale încrucişate pe pîntece şi clătinînd din cap:

— Da, da, politica e o frumoasă carieră... cu condiţiune să nu te nomoleşti în ea..

Thommeret adăogă:

— Vă voiŭ da, deci toate garanţiile dorite, domnule Didier, zicea el... Si eŭ cred că veţi fi observat bine, că nu riscaţi nimic împrumutîndu-mă ceea ce-mi lipseşte...

— Da, da, făcea cu blîndeţă gravul om... toate aceste formează cu siguranţă garanţii de prima ordine...

Thommeret respiră uşurat. Pentru el, afacerea era ca şi cîştigată. Si în adevăr aceasta nu fusese greŭ. Gros-Didier avea o teribilă reputaţie de fineţă şi de asprime pe care poate nu omerita.

Ploapele cămătarului eraŭ, acum, lăsate în jos, ai fi zis că a adormit. Dar degetele cele mari îşi urmaŭ, pe pîntece, mişcarea lor ritmică unul în jurul altuia.

— Si ce sumă v'ar trebui pentru a vă scoate din încurcătură?

Thommeret ezita. Una sută cinci zeci mii l'ar fi scos la mal. Dar el s'ar fi trezit fără nici un gologan, după ce ar fi plătit toate datoriile. Gros-Didier avea aerul, că e gata a'i deschide punga şi el îi ceru suma rotundă.

— Două sute de mii!

Urmă jumătate minut de tăcere.

Apoi de odată degetele cele mari încetară de a se mai învîrti, pleoapele se ridicară şi buzele se deschiseră pentru a lăsa să iasă aceste cuvinte:

— Două sute de mii?... Ei bine, onorate Domnule, v'aţi înşelat, luîndu-mă drept un imbacil... Nu vă voiŭ da nici un gologan... Am deosebită onoare să vă salut...

El se ridică şi înainte ca Thommeret să-şi revie din zăpăceala în care căzuse, Gros-Didier dispăru!..

Thommeret era aşa de tulburat cînd scobora strada Taitbout, în cît nu observă de loc pe un trecător care'i aruncă o privire şi care brusc se întoarse după el pentru al vedea depărtîndu-se, cu un singur pas nesigur şi greoiŭ.

Dacă l'ar fi observat ar fi recunoscut în el pe Joltran rivalul săŭ.

Si dacă Thommeret la rîndul săŭ ar fi urmărit pe sticlar el n'ar fi fost puţin surprins, văzîndu-l intrînd în casa de unde abia eşise el însuşi; dacă l'ar fi urmărit, l'ar fi văzut suind—cum făcuse şi el mai înainte—cele trei etaje şi sunînd la uşa micului apartament a lui Gros-Didier.

Uşa se deschise: Joltran intră.

Joltran şi Gros-Didier nu se mai întîlniseră nici odată, dar cămătarul era obişnuite cu aşa vizite.

Rare ori clienţii săi veneaŭ cu recomandaţii.

Aerul calm şi rece al lui Joltran păru că face oare-care impresie asupra lui Didier.

El salută, arătă un scaun şi se aşeză.

— Cu cine am onoare?...

— Fritz Joltran, maestru sticlar... Asta nu vă reaminteşte nimic?

— Nu, făcu surîzînd Didier... Si veţi bine voi a-mi preciza obiectul vizitei D-voastră, căci e ora cînd trebue să plec la Bursă...

— Liniştiţi-vă, nu am venit să împrumut bani.

— Văzîndu-vă, ştiam deja aceasta mai dinainte.

„V'am constatat îndată. Rare ori mă înşel eŭ.

Joltran se închină înaintea acestui fizionimist.

—Nu numai că nu am venit să vă cer bani, dar ceea ce vă va surprinde, e că am venit să vă aduc bani...

Gros-Didier holbă ochii săi mici. El nu mai înţelegea nimic.

— Imi aduci bani? pe legea mea, e prima viaţă dată în viaţa mea, cînd aud o propunere aşa de extra-ordinară.

— Voeşti să'mi promiţi că nu te vei mira de tot ce am să'ţi vorbesc?

— Nici odată nu mă mir de nimic. Dacă m'aşi mira de tot ce mi se întîmplă n'aşi mai putea trăi nici o zi.

— Aţi primit adineaorea o carte de vizită, e un sfert de oră de atunci.

—Poate... Fiĭ clar.

— Voi fi clar: Vizita unui sticlar ca şi mine şi care se numeşte Thommeret.

— Da.

(Va urma)

REGELE CAROL LA BELGRAD

(Interview cu primul-secretar al legației sîrbeștĭ din Capitală)

— Vzi pag. 4-a —

declarăreĭ acestuĭ războiŭ atît guvernuluĭ grec cît și Porțeĭ o notă coercitivă în care amenința pe aceștia, zicînd între altele că: „Declarîndu-se războiul, orĭ-care ar fi rezultatul luĭ, Europa nu va permite nicĭ o schimbare a frontierelor, ci va menține statu-quo ante“.

Eĭ, dar azĭ nu se maĭ vorbește de astă notă, azĭ nu se găsește nicĭ un suflet de om care să aibă curajul a trage pe aceĭ Domnĭ la răspundere, întrebîndu-ĭ de era adevărat aceea ce aŭ scris pe atuncĭ saŭ era numaĭ o minciună. Dar, de! așa ceva nu e permis a face, căcĭ nu o permite chiar regele Grecieĭ! Pe un popor avut, pe un popor independent, conștiŭ de drepturile și datoriile sale cu greŭ îl pot purta de nas regentul și regimul săŭ, iar pe un popor sărac, amărît și schingiuit îl duc chiar de viŭ în prăpastia peireĭ sale. Aceasta se petrece azĭ cu Grecia.

*

Maĭ deună-zi presa grecească colporta faimoasa știre că regele George ar avea de gînd să abdice în momentul cînd puterile europene ar decide a pune finanțele Grecieĭ sub un control oare-care. Cine putea însă da crezămînt acesteĭ știrĭ tendențioase? Sigur că numaĭ aceia carĭ nu cunosc apucăturile diplomațieĭ moderne, căcĭ, dacă regele George era atît de conștiincios și își iubea țara atît de mult precum îĭ place a simula azĭ, de ce nu a dat semne de abdicare atuncĭ cînd poporul grec striga în gura mare: Zito polimos! Dînsul știa prea bine ce îĭ plătește armata, prin urmare aducea un mare folos țăreĭ sale dacă prin abdicare o sustrăgea de la războiul petrecut. Dar nicĭ prin minte nu aŭ trecut ast-fel de ideĭ regeluĭ George, căcĭ poporul grec nu putea să-ĭ zică, cum nicĭ azĭ nu ar putea zice a-tfel, de cît: „Drum bun!“

Așa pătesc toate popoarele carĭ în nedumerirea lor se închină, ca unuĭ idol, capetelor încoronate fără a ține socoteală despre urmările ce ar putea să aibă această idolalatrie. Nu există rege în Europa care să fi fost maĭ mult iubit, stimat și adorat ca regele George de poporul săŭ — și iată dragostea ce ĭ-o arată acum acest rege. Dar la așa cap, așa căciulă trebue!

De la Mare

Ediția de dimineață

Conflictul austro-bulgar

(Serviciul *Agențieĭ Romîne)*

Paris, 3 August.—Vorbind de incidentul austro-bulgar, Temps *zice că speră că diplomația n'a ajuns la capătul silințelor sale, că la un moment oportun se vor găsi să intervie influențe împăciuitoare, și că ambele părțĭ vor aduce un spirit mutual de bună voință în aplanarea conflictuluĭ.*

Petersburg, 3 August.—„Novoie Vremia“ zice că D. Stoiloff a lucrat în mod imprudent cînd s'-a permis să ofenseze cabinetul vienez, în interviewul săŭ cu corespondentul luĭ „Localanzeiger“, și nu înțelege de ce ministrul bulgar nu ar cere scuzele inevitabile în urma uneĭ asemenea imprudențe.

INFORMAȚIUNĬ

Parada din Rusciuk

— Prin poștă —

(De la trimisul nostru special)

Rusciuk, 2 August.

Orașul este „bogat decorat“. Și cînd zic „bogat“, vorbesc bulgărește, căcĭ chiar unuĭ Romîn, care din stîlpiĭ de paradă tradiționalĭ nu ĭese nicĭ o dată, decorațiunea Rusciukuluĭ îĭ făcea o impresiune deplorabilă. Niște haragĭ sub țirĭ de vîrful cărora atîrna cîte o cîrpă tricoloră, ĭată decorațiunea care a făcut furorĭ în Bulgaria întreagă. Popor, ca de obiceĭ la asemenea ocaziunĭ, a fost foarte mult. Vedeaĭ tot felul de oamenĭ: funcționarĭ superiorĭ și inferiorĭ, militarĭ, Turcĭ, Bulgarĭ, Sîrbĭ, comercianțĭ, țăranĭ etc. Rusciukul e foarte animat și poporul se amuză. Dar nu de gustul prințuluĭ. Aceasta se poate deduce din faptul că pretutindenĭ se vorbește de Battemberg și că la trecerea prințuluĭ nu se aude nicĭ cel maĭ mic strigăt de bucurie. Peste tot domnește o tăcere mormîntală. Indată ce principele a trecut, mulțimea e ĭarășĭ veselă.

Lagărul

De cu dimineața o mare mulțime se îndreaptă spre lagărul de lîngă Rusciuk. Acest lagăr merită deosebita noastră atențiune.

El nu se compune din corturĭ, ci dintr'un complex de vre-o 16 clădirĭ foarte încăpătoare.

Cîte-va sute de metri departe de acest lagăr, staționează așa zisa flotă de războiŭ bulgărească. Par'că ar fi un calcul la mijloc, ca la orĭ ce moment dat „pîlcurile“—așa se numesc regimentele — bulgare să poată trece la Giurgiu.

Dispoziția trupelor

Dis de dimineața trupele luară loc pe cîmpul din fața lagăruluĭ sus descris. Perpendicular pe Dunăre și în fața chioșculuĭ destinat pentru prinț eraŭ înșirate patru regimente de infanterie. După acestea urma regimentul de geniŭ, ĭar flancul drept îl ocupa o companie din marina de războĭŭ. Urmaŭ apoĭ la o distanță de o sută de metri cele două regimente de artilerie. Paralel cu chioșcul princiar luaseră loc cele două regimente de cavalerie, la al cărora flanc drept se aflau înșirațĭ vre-o 15 ofițerĭ afară din rînd.

Parada a fost comandată de colonelul Drandaresky, șeful diviziei Rusciuk.

Oficiul divin

La ora 9 și jumătate se anunță venirea prințuluĭ. Pînă la lagăr prințul a venit în trăsură escortat de vre-o 30 soldațĭ de aĭ gardeĭ. Ajuns la lagăr principele se scoborî din trăsură și încălecă. Apoĭ trecu în galop înaintea fronuluĭ, după ce comandantul paradeĭ, colonelul Drandaresky, dăduse raportul. Trupele salutară pe prinț cu strigătul de comandă „trăĭască prințul și prințesa“, ĭară muzicile intonară cunoscutul imn „Șumi Marița“. După aceasta principele trecu de a doua oară pe dinaintea frontuluĭ, de astă dată la pas și adresînd un salut trupelor.

După aceasta principele descălecă și intră într'un paraclis de cîmp anume făcut, unde fu întîmpinat de ambiĭ mitropolițĭ bulgarĭ, de învățătorul prințuluĭ Boris, de încă vre-o 15 preoțĭ, de episcopul armenesc, de rabinul ovreĭesc și de șeful comunitățeĭ religioase turceștĭ. In paraclis așteptaŭ miniștriĭ, consuliĭ—afară de cel austriac,—D-l Stancioff, agentul diplomatic al Bulgarieĭ la Petersburg, generalul Nicolaieff, aghiotantul prințuluĭ, toțĭ comandanțiĭ de regimente, comandantul Rusciukuluĭ, consiliul comunal în cap cu primarul, președintele și vice-președintele Sobranieĭ, colonelul Nichiforoff, inspectorul infanterieĭ, colonelul Petrunoff, inspectorul cavalerieĭ și colonelul Balabanoff, inspectorul artilerieĭ. Afară de aceasta eraŭ de față delegațiĭ maĭ multor societățĭ cu drapelele lor, dintre carĭ am remarcat societatea națională bulgară, al căreĭa drapel era purtat de un cetățean în uniforma națională bulgară.

După oficiul divin, principele a încălecat din noŭ, ĭar persoanele civile aŭ luat loc în chioșcul din fața paraclisuluĭ,— apoĭ s'a început defilarea trupelor.

Defilarea

Principele a primit defilarea înconjurat de aghiotanțiĭ săĭ și de atașatul militar al Serbieĭ.

S'a remarcat foarte mult că ceĭ doĭ trimeșĭ specialĭ aĭ sultanuluĭ n'aŭ azistat la defilare.

Trupele aŭ defilat în ordinea următoare:

1) Comandantul paradeĭ.

2) Colonelul Nechiforoff, inspectorul infanterieĭ.

3) Regimentul V din Rusciuk sub comanda coloneluluĭ Daneff.

4) Regimentul XVII din Loveci sub comanda coloneluluĭ Mincoff.

5) Regimentul XVIII din Tîrnova sub comanda coloneluluĭ Gheorghieff.

6) Regimentul XX din Razgrad sub comanda coloneluluĭ Teodoroff.

7) Regimentul de geniŭ din Rusciuk sub comanda locotenentuluĭ colonel Rebareff.

8) Compania de marină sub comanda căpitanuluĭ Daneff.

9) Colonelul Balabanoff inspectorul artilerieĭ.

10) Regimentul I artilerie din Sevlievo sub comanda locotenentuluĭ colonel Sabeff.

11 Regimentul V artilerie din Șumla sub comanda locotenentuluĭ colonel Karastianoff.

12) Colonelul Petrunoff inspectorul cavalerieĭ.

13) Treĭ-zecĭ soldațĭ din garda prințuluĭ.

14) Regimentul II cavalerie din Lom-Palanka sub comanda coloneluluĭ Stoieff.

15) Regimentul IV cavalerie din Jamboli sub comanda coloneluluĭ Necureff.

Trupele aŭ defilat de două orĭ și de ambele dățĭ aŭ făcut cea maĭ bună impresie. La prima defilare infanteria a mers pe frontul de companie, cavaleria pe frontul de escadron, ĭar artileria pe frontul de baterie. Cavaleria la pas.

La a doua defilare infanteria a mers pe frontul de secție în coloană deasă. Cavaleria și artileria însă, la trap, și pe front de escadron și baterie.

Armata bulgărească

De și nu s'aŭ concentrat toate trupele cîte se plănuiseră înaintea catastrofeĭ, totușĭ scopul pe care îl urmărea guvernul bulgar a fost atins: streiniĭ aŭ putut să-și facă o idee despre armata bulgărească. Oameniĭ sînt robuștĭ și după cît se pare rezistențĭ. Infanteria are arma sistem Manlicher, maĭ puțin perfect ca al nostru. Cavaleria are un material de caĭ superb, sabia și arnașamentul ruseștĭ. Artileria este foarte bine echipată. In totul soldatul bulgar suportă bine o comparație cu cel romîn, și în special cavaleria bulgărească suportă— după umila mea părere — o comparațiune cu cele maĭ bune trupe de această armă din Occidentul Europeĭ. Geniul poartă încă arma sistem vechiŭ. Ceea ce le lipsește însă Bulgarilor sînt: ofițeriĭ și o intendență bine organizată, ambele elemente de mare importanță în caz de campanie.

După defilarea

După defilare principele a luat loc în chioșcul pe care l-am menționat de maĭ multe orĭ. Maĭ întîĭ a primit pe miniștriĭ. Primul ministru Stoiloff a cetit prințuluĭ, dintr'un album frumos legat, un fel de schiță a marilor fapte pe carĭ principele Ferdinand le-a săvîrșit de cînd a venit în Bulgaria.

Principele a mulțumit pentru darul ce-ĭ s'a făcut, a relevat meritele marĭ ale consilieruluĭ săŭ Stoiloff și l-a decorat pe acesta cu ordinul merituluĭ civil cu briliante.

D-l Stoiloff și ceĭ-l'alțĭ miniștri eraŭ în aparență adînc mișcațĭ. Dar nicĭ ordinul pe care 'l a acordat prințul primuluĭ ministru n'a putut să distrugă zvonul care circula cu perzistență prin public că ministerul Stoiloff a și depus demisia, pe care prințul o va accepta la Sofia, după serbare.

Primirea consulilor

După miniștri, principele a primit pe ceĭ doĭ mitropolițĭ. Primatul 'l a bine-cuvîntat, ĭar principele 'ĭ-a mulțumit zicînd că va lucra și pe viitor ca și pînă acum pentru prosperarea Bulgarieĭ.

Apeĭ principele primi pe consulĭ. Maĭ întîĭ pe consulul romîn, D-l Tomescu carĭ în calitatea sa de decan al cerpuluĭ consular, felicită pe prinț în numele colegilor săĭ. După ce prințul mulțumi, se prezentară pe rînd consulul Rusieĭ Germanieĭ, Anglieĭ și Italieĭ.

V'am înștiințat printr'o telegramă că consulul austriac n'a participat la serbare și că n'a înălțat steagul din fața clădireĭ în care se afla instalat consulatul. O persoană în pozițiune de a fi bine informată îmĭ spune că consulul va părăsi Rusciukul.

După recepțiunea consulilor prințul maĭ primi pe comandantul divizieĭ Rusciuk, colonel Drandaresky, care-ĭ oferi un tabloŭ cu fotografiile tuturor ofițerilor carĭ aŭ participat la defilare. Prințul a strîns de repetate orĭ mîna coloneluluĭ, mulțumindu-ĭ și lăudînd ținuta trupelor.

După paradă s'a dat în lagăr un banchet la care aŭ participat toțĭ ofițeriĭ carĭ se aflaŭ în Rusciuk. Nicĭ un străin n'a fost invitat la acest banchet care avea 320 tacîmurĭ.

Prințul a băut în sănătatea trupelor sale, pe carĭ speră că se va putea bizui în toate cazurile. „Armata mea e mică — zise prințul —dar mă simt tare și gata a înfrunta orĭ-ce primejdie în fruntea eĭ“.

Ofițeriĭ aŭ răspuns prin strigăte de ura.

Apoĭ prințul s'a întors la palat.

Deseară iluminațiune și banchet dat de primărie în sala clubuluĭ militar.

Bran.

Aflăm din sorginte absolut sigură că erĭ la Sinaia regele s'a întreținut cu D. Sturdza în privința apropiateĭ vizite pe care suveranul nostru o va face regeluĭ Serbieĭ.

D. Ristici, ministrul Serbieĭ în Romînia, a plecat erĭ dimineață din Capitală la Sinaia și a luat parte la această întrevedere.

După cît aflăm, regele va fi însoțit la Belgrad și de ministrul-președinte, D. Sturdza, precum și de ministrul de războiŭ și doĭ ofițerĭ superiorĭ aĭ mareluĭ stat major al armateĭ romîne.

Oficiantul-telegrafist de la Sulina, Costin George, după ce a delapidat din casa poșteĭ o însemnată sumă de banĭ, a dispărut. Autoritățile din țară aŭ fost înștiințate pentru a pune mîna pe el.

E vorba ca ministerul de războiŭ să plaseze două din cele treĭ batalioane de vînătorĭ ce se vor înființa în curînd, unul la Babadag și altul într'un oraș de la gurile Dunăreĭ din jud. Tulcea saŭ la Ostrov în Constanța.

Astă-zĭ după amĭazĭ se întrunește la ministerul demeniilor comisiunea industrială de pe lîngă acest departament pentru a se ocupa cu maĭ multe chestiunĭ importante, printre carĭ și aceea a regulamentuluĭ caseĭ sindicatelor agricole.

Interwiev cu prințul Orleans

Prințul Henric d'Orleans, trebuind să se întoarcă din Abisinia pentru a se pune la dispoziția adversarilor săĭ italienĭ, a sosit acum 8 zile la Marsilia. Aci îl aștepta un mare număr de prietenĭ politicĭ și cîțĭ-va gazetarĭ pentru a'l interviewa.

Primul interwiev l'a obținut redactorul ziaruluĭ francez „Le temps“.

*

Iată pe scurt cele spuse de prințul Henric gazetaruluĭ francez:

„Sînt foarte mirat că Italieniĭ aŭ „făcut atîta caz dintr'o chestiune foarte „simplă și care se putea aranja conform cu convențiunile admise.

„După ce am să acord generaluluĭ italian Albertoni o reparație prin arme am să refuz orĭ-ce altă satisfacțiune pentru onoarea italiană.

— Doresc să păstrez toată libertatea mea de apreciere și de limbagiŭ. asupra purtăriĭ Italienilor în Abisinia.

*

Trecînd apoĭ la viața sa din Abisinia, prințul declară interlocutoruluĭ săŭ că *este încîntat de purtarea regeluĭ Menelic și că se va întoarce în Abisinia pentru așĭ continua studiile asupra acesteĭ țărĭ.*

Relativ la Menelic prințul Orleans s'a exprimat în modul următor: *„Printre „suveraniĭ Europeĭ Menelic poate o-„cupa un loc considerabil. El este un „diplomat perfect și cunoaște foarte „bine chestiunile carĭ interesează po-„porul săŭ“.*

M.

Parchetul de Ilfov va lansa mîine mandate de arestare în contra a treĭ comptabilĭ carĭ falșificaŭ registrele faliților.

Intre morariĭ din Iașĭ se va forma un cartel în ceea-ce privește prețul vînzăreĭ făineĭ.

Daca primăria comuneĭ Iașĭ nu va lua măsurĭ maĭ din timp, prețul pîineĭ se va urca considerabil.

Cu tot ordinul dat de către D-prim-procuror ca samsariĭ de faliemente să nu maĭ fie lăsațĭ să circul prin palatul de justiție, totușĭ uniĭ dintr'înșiĭ găsesc mijloace de a sta toată ziua în sălile palatuluĭ.

Unul dintre aceștia este escrocul H. Goldștein care nu se sfiește nicĭ acum să înșele lumea care are daraverĭ pe la palatul de justiție.

Atragem atențiunea parchetuluĭ asupra acestuĭ individ periculos care contra-vine ordinelor primuluĭ-procuror.

Duelurile prințuluĭ Orleans

Paris 3 Iulie.—*Martoriĭ generaluluĭ Albertone aŭ declarat acelora aĭ prințuluĭ d'Orleans că cedează întîĭetatea conteluĭ de Turin. Martoriĭ conteluĭ de Turin și aĭ prințuluĭ d'Orleans aŭ avut maĭ multe conferințe. Martoriĭ locotenentuluĭ Prin, neprimind nicĭ un răspuns de la aceĭa aĭ prințuluĭ d'Orleans, aŭ plecat din Paris.*

Roma 3 Iulie.—*Se asigură din Paris Agențieĭ Ștefani că duelul dintre contele de Turin și prințul d'Orleans va avea loc Lunĭ în străinătate, arma aleasă este spada.*

Plecarea consululuĭ austriac din Rusciuk

—prin fir telegrafic—

(De la trimisul nostru special)

Rusciuk, 3 August.

Baronul de Czes, consulul Austrieĭ la Rusciuk, a părăsit astă-zĭ acest oraș. Colegiĭ săĭ 'l-aŭ condus la vapor. Intr'acest timp toțĭ consuliĭ austriacĭ din Bulgaria aŭ părăsit posturile lor. Conflictul bulgaro-austriac e declarat pe față și a produs o mare senzație în lumea diplomatică. Se vorbește maĭ mult ca orĭ cînd despre demisionarea cabinetuluĭ Stoiloff, imediat după serbărĭ.

Consulul austriac a lăsat deo-cam-dată un girant. Maĭ tîrziŭ afacerile sale probabil că vor fi regulate de consulul german.

Bran.

O ploaĭe torențială însoțită de furtună și grindină a căzut zilele trecute în comuna Pueștĭ și pe moșia Iveștĭ din județul Tutova stricînd cu desăvîrșire semănăturile locuitorilor.

Studențiĭ universitarĭ din Brăila vor organiza în zilele de 10 și 11 August în acel oraș niște serbărĭ populare în folosul inundaților din acel județ.

Direcția serviciuluĭ sanitar a intervenit pe lîngă prefecțiĭ din țară ca prin subalterniĭ lor, să oprească pe moașele fără diplomă de a practica această meserie.

Pe lîngă angrosiștiĭ Cohn, Kreid și bancherul L. Frenkel, s'a maĭ deschis acțiune publică și în contra bancheruluĭ H. A. Bercovicĭ ca implicat că a luat supra-quotă de la Nathan Halpern, falit recidivist.

Procesul s'a sorocit pentru luna Octombrie.

Prețul vinurilor

Iată care a fost prețul vinurilor în censul săptămîneĭ trecute de la 24-31 Iulie la rampa de vinurĭ din capitală.

Tîrgul a fost cu mult maĭ animat ca în săptămîna cea-l'altă.

Vinul de Drăgășanĭ s'a vîndut de la 8—12 leĭ decalitrul.

Vinul de Focșanĭ și R.-Sărat de la 6.20—6 80 leĭ decalitrul.

Vinul de Panciŭ de la 6.40—7.20 leĭ decalitrul.

Vinul de Odobeștĭ de la 6 20—7 leĭ decalitrul, Cea maĭ mare cantitate s'a vîndut din vinul de Drăgășanĭ.

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL“

12

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea întîĭa

AFACERE CLASATA

VII

Aldoilea gentileman

— Dar mă înțeleg eŭ... Și sînt indecisă... Plutesc între ceea ce poate fi datoria și ceea ce e cu siguranță fericirea.

— Iubita mea, imploră el nu gîndi de cît la noi!

Ea se zmulse din brațele luĭ rugîndu-se la rîndul eĭ:

— Jean, lasă-mă!. Mă facĭ să înebunesc! Fie-țĭ milă de sărmanul meŭ cap! Fie-țĭ milă de sărmana mea inimă!

Apoĭ, după o pauză, adăogă:

— Dă-mĭ voe pînă mîine.. Noaptea aduce consiliĭ, se zice...

„Vreaŭ să mă rog, și cerul mă va inspira, fără îndoială..

— Așa dar, mîine...

— Răspunsul meŭ vă va aștepta: la 12 ore din zi să fițĭ aci.

— Spunețĭ: „Oprirea mea de la viață, saŭ de la moarte.“

— Ah! Jean, orĭ care ar fi răspunsul, fiĭ sigur că el vine de la o femeĭe care vă va fi o recunoscătoare eternă, de ceea ce ațĭ făcut odinioară pentru ea, cît și de ceea ce aĭ fi vrut să facĭ astă-zĭ...

Apoĭ se ridică:

— Și acum să ne despărțim.

— Deja!

Comediana nu se putu oprĭ de a nu surîde:

— Deja?... Eștĭ un năsățios! sîntĭ aproape orele două de dimineață:

— Două de dimineață!... Și eŭ care te-am reținut!.., Intr'adevăr, timpul mi s'a părut atît de scurt!..

El se grăbi să'șĭ ia pălăria.

— Plec! Ah! plec!... Și am să număr minutele... E atît de mult pînă mîine dimineață.

— Du-te și speră!

Ea îĭ întinse mîna pe care dînsul o acoperi de sărutărĭ. Apoĭ făcu un pas spre ușă, după aceea încă unul și în momentul de a trece pragul. zise:

— Ah! uitam să vă daŭ compt de misiunea ce mi-ațĭ încredințat prin ultima scrisoare în privința celor două persoane de la poliția pariziană, d-niĭ Vigneau și Jonmard...

— I-ațĭ regăsit?

— Fără cea maĭ mică dificultate. Adresîndu-mă prefectureĭ. Numaĭ, eĭ nu maĭ ocupă postul subaltern pe care mi l'ațĭ indicat... Aŭ fost înaintațĭ, după cît mi se pare: unul e comisar de poliție și cel l'alt ofițer de pace. Le am explicat ceea ce așteptĭ de la eĭ. Aŭ consimțit să se ocupe, și, în ajunnul plecăreĭ mele, iată ce mĭ-aŭ dat pentru D-stră.

Și gentilomul scoase din buzunarul pardesiuluĭ un pachet drept pătrat, acoperit cu pînză ceruită, legat și pecetluit cu îngrijire.

— Ce este asta? întrebă artista.

— Hîrtiĭ, dacă nu mă înșel.

— Bine, zise ea scurt. Așează-le pe mescioară.

Jean de Tréguier se supuse. După aceea, eșind, zise:

— Pe mîine dar, adorata mea! Pe mîine, fidanțata mea! Pe mîine soția mea!

. . . .

Vre-o cîte-va minute maĭ tîrziŭ guvernanta, mistress Jeandron, intră în buduarul în care stăpîna eĭ părea cufundată într'o profundă reverie.

— Doamnă, întrebă ea, ce trebue să zic celuĭ-l'alt?

— Care cel-l'alt? întrebă Diana cu un ton al uneĭ persoane care se deșteaptă din somn.

— Cel-l'alt gentleman?

— Care gentleman?

— Acela care a venit în acelaș timp cu persoana care tocmaĭ plecă, și de la care am adus cartea de vizită Doamnă. eată ea e colo pe tavă..

— Unde este el, acest gentleman?

— Eĭ! dar tot în salon, instalat într'un fotoliu unde așteaptă pe Doamna...

Comediana încrețĭ sprînceana.

— O vizită cînd toată lumea doarme! Dar e o persecuție!... Și sînt curioasă să știŭ...

Ea luă cartea de pe tablă și citi:

— *Fabricius Vanderwild...*

Guvernanta împreună mîinile.

— Fabricius Vanderwild!... Ah! ce o fi asta? Și e posibil?...

— Cunoștĭ aceasta persoană? întrebă Diana intrigată de această surpriză.

— O cunosc din lume, cel puțin. De altfel. cine nu cunoaște pe bogatul Fabricius Vanderwild la New-York și în toate Statele-Unite? Cel maĭ fericit speculant din Lumea-Nouă! Un particular care adună miloanele cu grămada!.. Și, după cum se pretinde, tot-d'a-una așa de simplu în modul săŭ de a trăi, așa de caritabil față de săracĭ!

„Trebuie să aibă de comunicat D-reĭ ceva de osebită importanță pentru a se prezenta la mĭezul nopțeĭ!

Tot ceea ce mi se întîmplă în astă seară e ciudat murmură comediana.

Ea rămase un moment gînditoare și nehotărîtă. Apoĭ luînd o deciziune!

— Să vedem, la urma urmeĭ ce vrea acest Fabricius Vanderwld

VIII

Americanizme

Fabricius Vanderwild era un yankeŭ de o staturăĭ naltă, subțire și cu înfățișare severă, barba de țap căruntită, părul lins a la tlergman pielea uscată și arsă ca a oamenilor pe carĭ o activitate nesfîrșită le-o devorează ca o flacără interioară. Dezvoltarea fălcilor indica o tenacitate puțin comună. Un fel de bunătate în privire îndulcea ceia ce în aparență putea să aibă de prea strașnic și prea afectat.

Cînd comediana veni să'l întîmpine în salon, el se ridică și salută fără stĭogăcie." Apoĭ ca om cunoscător de valoarea timpuluĭ. zise:

— Miss Diana, începu el vețĭ bine voi a erta că v'am deranjat așa de tîrziŭ în favoarea urgențeĭ subiectuluĭ ce m'a trimes...

Tînăra femee îl invită prin un gest a lua loc și ea rămase în picioare înaintea luĭ, spre a'l face să înțeleagă, cît de mult dorea ca întreținerea să nu se prelungească peste măsură.

Dar americanul refuză scaunul ce i se oferi și arătînd ast-fel că ținea să scurteze vizita sa zise:

— Miss eŭ mă numesc Fabricius Vandermild m'am retras din afacerĭ și pentru a vorbi cum se vorbește la bancă, eŭ nu valorez maĭ puțin de un miliard.

— Un miliard! nu putu să se oprească de a repeta actrița amețită de elocuența țifreĭ.

— Un miliard și fracțiĭ,.. Vre-o cîte-va sute de milioane... Cantitățĭ neglijabile!

El urmă apăsînd:

— Totul cîștigat în operațiĭ cinstite. Am însă ceia ce e maĭ puțin agreabil cincĭ-zecĭ și nouă anĭ, șase lunĭ și șaĭ-spre-zece zile... Sănătatea mea...

„Dar vom reveni îndată asupra sănătățeĭ mele.

„Să vă fie în de ajuns a ști pentru un moment, că mi se acordă să mă recunosc de un caracter egal, social, glumeț chiar — afară din birourile mele — și că nicĭ o dată un biet sărac n'a bătut în zadar la ușa mea...

(Va urma)

Lucrările pentru aducerea apeĭ subterane în Bacăŭ vor începe cît de curînd, analiza institutuluĭ bactereologic din Iașĭ constatînd că apa ce cată a se aduce e foarte bună.

D. N. Tăcheanu, medicul primar al județuluĭ Covurluĭ, a trimes erĭ direcțieĭ sanitare și ministeruluĭ de interne un lung raport asupra stăreĭ sanitare a județuluĭ Covurluĭ și în special a orașuluĭ Galațĭ.

Ministerul de domeniĭ a pus în vedere tuturor sub-prefecților și autorităților administrative din țară, ca să supravegheze pe arendașiĭ moșiilor statuluĭ cînd vor vinde recolta anuluĭ acestuĭa, de oare ce mulțĭ din eĭ aŭ pretextat că nu pot plăti cîștiul arenzeĭ ce o aŭ către stat.

Regele Carol la Belgrad

La legațiunea Serbieĭ

Pentru a avea știrĭ cu totul sigure relativ la vizita pe care regele Carol o va face la Belgrad, și despre care am vorbit deja în ziarul nostru de erĭ, ne-am prezentat la legațiunea sîrbească din Capitală.

Aci, negăsind pe ministrul plenipotențiar al Serbieĭ, D. Ristici care se află la Sinaia, am fost primit de către primul secretar al legațiuneĭ. D-sa se declară imediat gata a ne da toate informațiunile respective și ne spuse următoarele:

Intr'adevăr, este vorba ca regele Romînieĭ să întoarcă vizita regeluĭ nostru la Belgrad. Această vizite fusese hotărîtă imediat după plecarea regeluĭ Alexandru din Bucureștĭ.

Data viziteĭ

Data viziteĭ regeluĭ Carol la Belgrad n'a fost încă fixată.

Se crede că regele Romînieĭ va vizita Belgradul la întoarcerea sa din Ragaz. Totușĭ, nu se știe încă nimic sigur, de oare ce regele Serbieĭ se află de vre-o cîte-va zile la Carlsbad unde va urma o cură de o lună de zile. De la Carlsbad regele Alexandru era decis să plece pentru vre-o treĭ săptămînĭ la Biaritz unde se află regina Natalia.

După cum se vede dar, nu se poate ști cu siguranță dacă regele Alexandru își va întrerupe cura pentru a primi pe regele Carol la Belgrad. Ceva maĭ mult, se poate chiar ca vizita să se amîne pentru la toamnă.

Tratările diplomatice

Aceste chestiunĭ sînt tocmaĭ obiectul tratărilor diplomatice între ambele state. **In orĭ ce caz, sfîrși diplomatul sîrb, regele Carol va vizita Belgradul încă înainte de luna Octombrie.**

Cu privire la serbările pe carĭ regele sîrb le va da cu ocazia viziteĭ regeluĭ Carol, diplomatul sîrb a păstrat cea maĭ mare tăcere, de oare ce aceste chestiunĭ se tratează de-abia acum între guvernele statelor romîn și sîrb.

Val.

Anarchiștiĭ din Spania

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Madrid, 3 August. — Un German venind din Barcelona a fost arestat; este bănuit că ar fi în relațiunĭ cu anarchiștiĭ.

Un alt German venind din Italia a fost arestat la Barcelona.

Procesul asasinuluĭ D-luĭ Canovas va începe Lunĭ.

Revoluție în Indiĭ

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne")

Londra, 3 August. — Se anunță din Simla „Agenției Reuter" că s'a decis să se trimeată la Awaloindi două brigade de trupe indiene. Agențiĭ afganĭ aŭ părăsit Calcuta și Bombay. Agențiĭ din Simla și din Karachi ar fi fost de asemenea rechemațĭ. Se crede că emirul tolerează rezvrătirĭ la graniță.

Serbările din Rusciuk

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Rusciuk, 3 August.—Azĭ s'a celebrat a 10-a aniversare a intrăreĭ prințuluĭ Ferdinand în Bulgaria.

După Te-Deum, prințul a trecut în revistă trupele pe cîmpia Martie, apoĭ a primit felicitările corpuluĭ consular, ale autorităților superioare și ale corporațiunilor.

Ministrul de războiŭ a prezentat prințuluĭ crucea militară pentru 10 anĭ de serviciu, ceea ce a entusiazmat mulțimea. Aŭ azistat la ceremonie 15,000 de persoane.

Orașul este împodobit. Municipalitatea oferă disearā un prînz de gală.

Ediția de seara

Deraiarea unuĭ tren

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

— Maĭ mulțĭ morțĭ și rănițĭ —

Hamburg, 3 August.—Un tren a deraiat între stațiile Nelzen și Celle. Toate vagoanele aŭ fost sfărîmate. Maĭ multe persoane aŭ fost omorîte. Sînt mulțĭ rănițĭ.

Berlin, 3 August. — Deraiarea dintre Nelzon și Celle s'a întîmplat la 8 ore 42 seara. Pînă acum sînt treĭ morțĭ, patru rănițĭ grav și 9 rănițĭ ușor.

Incheierea păceĭ

(Serv. „Agenției Romîne")

Constantinopol, 3 August. — Ierĭ după conferința de la Tophane s'a ținut o a doua întrunire a ambasadorilor.

Articolul 6 nu s'a semnat încă, dar probabil că se va stabili o înțelegere asupra luĭ. Viitoarea conferință se va ține Marțĭ.

Ambasadoriĭ aŭ consimțit ierĭ ca Naum-pașa să maĭ fie menținut încă incĭ anĭ în funcțiunile de guvernator al Libanuluĭ.

Duelul d'Orleans-Turin

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Rănirea gravă a prințuluĭ d'Orleans

Paris, 3 August. — Duelul între prințul Henri d'Orleans și contele de Turin a avut loc în pădurea Mareșalilor la Vaucresson, lingă Versailles — Arma aleasă era spada.

Aŭ fost 5 reprize.— Prințul d'Orleans a fost rănit grav la umăr și la burtă.— **Contele de Turin a fost rănit la mîna dreaptă.**

Prințul d'Orleans a fost transportat la ducele de Chartres.

Paris, 3 August.— Prințul Henri d'Orléans a fost pansat pe teren.— Otelul duceluĭ de Chartres este aspru păzit.

La 11 ore prințul dormea.

Paris, 3 August.— Procesul verbal al dueluluĭ dintre prințul d'Orléans și contele de Turin zice că lupta a început la 5 ore dimineață în pădurea Vaucresson.

Lupta a ținut 26 de minute și s'a dat în 5 reprize conduse în mod alternativ de contele Leontieff și de contele Avogrado.

La primul angajament prințul d'Orléans a fost rănit în regiunea pectorală dreaptă de o lovitură de spadă care nu părea că depășește țesătura celulară sub-cutanee.— După părerea doctorilor, lupta a continuat.

Al doilea angajament a trebuit să fie întrerupt în urma unuĭ corp la corp.

La al 3-lea angajament contele de Turin *a fost atins la fața dorsală a mîneĭ drepte de o lovitură de spadă, nedepășind țesătura celulară sub cutaneă.*

La al 4-lea angajament spada prințuluĭ d'Orleans a fost îndoită.

La al 5-lea angajament, după un corp la corp oprit imediat în urma uneĭ riposte, *prințul d'Orleans primind o lovitură de spadă în partea inferioară a abdomenuluĭ, directorul lupteĭ a oprit angajamentul.*

După verificarea și examinarea rănii, doctoriĭ ambelor părțĭ recunoscînd că rana prințuluĭ d'Orleans îl punea în condițiunĭ de inferioritate manifestă, contele Leontieff și D. Mourichon aŭ propus să se oprească lupta, ceea-ce s'a acceptat într'un comun acord între ceĭ 4 martorĭ.

*

După luptă și pe cînd i se pansa rana, prințul Henri d'Orleans, ridicîndu-se, a întins mîna conteluĭ de Turin, adresîndu-ĭ aceste cuvinte: „Permitețĭ-mĭ, Monseniore să vă string mîna", ceea-ce contele de Turin se grăbi a o face.

Principele Vittorio Emanuele Torino Giovanni Maria de Savoia, conte de Turin. Poartă titlul de alteță regală. S'a născut la Turin la 12 Noembrie 1870, e prin urmare în vîrstă de 27 anĭ. Este nepot de frate al regeluĭ Italieĭ. Ocupă locul de maior în regimentul de cavalerie „Piemonte reale." Este trecut á la suite în regimentul de cuirasierĭ aĭ gardeĭ prusace. Cavaler al ordinuluĭ vulturuluĭ negru etc.

Principele Henri d'Orleans s'a născut la 4 Octombrie 1867 la Ham în Anglia. A atras atențiunea lumeĭ asupra-șĭ prin lungile călătoriĭ de exploratiune pe carĭ le-a întreprins în lumea întreaga.

Ultime informațiunĭ

Iarășĭ cămătariĭ

Cafeneaua Bristol

Cămătariĭ aŭ reînceput să-șĭ scoață capul la iveală. Pușĭ la adăpostul legilor, dînșiĭ nu se sfiesc a specula din noŭ pe nenorociții, carĭ le cad în mînă.

Centrul lor de operațiune este cafeneaua Bristol de pe bulevardul Academieĭ. Aci samsariĭ cămătarilor staŭ toată ziua la pîndă pentru a prinde pe vre-un minor care are nevoie de ceva parale.

350 la sută dobîndă

„Maĭ zilele trecute un Domn cu o pozițiune bună și sigură în societate, avînd trebuință de 500 leĭ, se adresează la unul din aceĭ samsarĭ care făgăduiește a-ĭ găsi această sumă, însă-ĭ pune condițiune ca pentru „500 de leĭ" să semneze o „poliță de 800 de leĭ" cu termen de două lunĭ.

Pentru 500 de leĭ cămătarul cerea dar o dobîndă de 300 de leĭ pe două lunĭ, ceea-ce face „pe an 1800 de leĭ dobîndă la 500 de leĭ".

Cămătariĭ de ipotecă

Un alt soiŭ de cămătarĭ sînt aceia carĭ daŭ banĭ cu ipotecă. Aceștia despoaie în modul cel maĭ infam pe nenorociții orĭ naiviĭ carĭ aŭ nevoie de parale și-ĭ lasă pe drumurĭ.

Ast-fel, ni se comunică următorul proiect de împrumut ipotecar: Un Domn avînd trebuință să se împrumute cu 30,000 de leĭ și afectînd ca ipotecă un imobil ce posedă în indiviziune, un samsar împreună cu un advocat de contrabandă 'ĭ-aŭ găsit această sumă, însă cu următoarele condițiunĭ:

Suma de 30.000 de leĭ să i se numere în scrisurĭ funciare urbane socotite pe valoarea lor nominală, decĭ o diferință în minus de 3,600 de leĭ; dobînda înainte pe un an și jumătate, ceea-ce face 6750 leĭ; lăsarea în depozit pentru eșirea din indiviziune a uneĭ sume de 500 leĭ; taxe de înregistrare, facerea actuluĭ, timbre etc. 500 le; plata samsaruluĭ 1000 leĭ; plata avocatuluĭ 6000 leĭ, în total suma de 18,350 care scăzîndu-se din ceĭ 30,000 leĭ rămîne suma de 11.650 leĭ, sumă ce în realitate primea în mînă împrumutatul ce constituia o ipotecă de 30.000 leĭ.

Datoria ministruluĭ

Ast-fel de ipotece se întîmplă aproape zilnic fără ca parchetul să poată interveni din cauză că legea nu prevede nicĭ o pedeapsă contra acestuĭ soiŭ de escrocherie.

Și totușĭ ar fi un mijloc foarte ușor pentru stîrpirea cămăteĭ ipotecare:

Judecătorul ce primește actul de ipotecă spre autentificare să oblige pe creditor să numere în fața sa baniĭ împrumutatuluĭ, căcĭ atuncĭ, odată ce împrumutatul or încasa suma în fața judecătoruluĭ, nu ar fi așa de prost în cît să'ĭ restitue creditoruluĭ baniĭ ce ar fi stipulat în particular că trebue să'ĭ dea înapoĭ.

Aceste amănunte pe carĭ le luăm după „Curierul judiciar" ar trebui să atragă atențiunea ministruluĭ de justiție, care să vină cu un proiect de lege pentru stîrpirea acestuĭ soiŭ de camătă.

Mihnea

Astă-zĭ, la orele 5, sosesc în Capitală cu un tren special toțĭ miniștriĭ carĭ aŭ însoțit pînă la frontiera țăreĭ pe suveranĭ cu ocazia plecăreĭ lor în străinătate.

Cu același tren se întoarce și D. Caton Lecca, prefectul poliției Capitaleĭ.

Mîine după amiazĭ miniștriĭ vor fi convocațĭ de D. Sturdza la ministerul de interne, unde vor ține un consiliu.

Consiliul se va ocupa cu rezolvirea maĭ multor afacerĭ curente.

Parchetul de Putna a arestat pe comisionarul Max Adler din Focșanĭ, ca fiind implicat în afacerea bandeĭ negre.

Max Adler a și fost depus la penitenciarul din Focșanĭ, în urma unuĭ mandat al judecătoruluĭ de instrucție, care a constatat grave fapte în sarcina sa.

Telegrama regeluĭ Carol

Ziarele bulgărești publică următoarea telegramă pe care regele Carol a trimis-o prințuluĭ Bulgarieĭ imediat după plecarea sa din țară:

Sînt fericit a vă răspunde că îmĭ voĭ aminti vecĭnic ceasurile plăcute pe carĭ le-am petrecut împreună în castelul Peleș.

Eŭ consider ultima noastră întrevedere ca o nouă garanție a relațiunilor amicale dintre ambele noastre state vecine.

Cu mare părere de răŭ am aflat despre catastrofa din Rusciuk care a făcut atîtea victime. Voĭ să sper că numărul victimelor este maĭ mic de cît s'a crezut la început.

(s) Carol.

Ziarele bulgărești cer ca să se publice și telegrama de mulțumire a prințuluĭ Ferdinand către regele Carol.

Erĭ a sosit în Capitală, venind din Iașĭ pe bicicletă, Domnul Henri C. Ghica.

Drumul l-a făcut în timp de 6 zile.

Bolnaviĭ de lepră din spitalele din țară aŭ fost transportațĭ la spitalul de la Răchitoasa.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foițele „Destăinuirile unuĭ polițist" și „Copiiĭ părăsițĭ" n'aŭ loc în numărul de azĭ.

D. Caton Lecca pesemne că își recrutează personalul săŭ polițienesc dintre toțĭ alcoliciĭ. Azĭ dimineață la secția No. 4, în lipsa comisaruluĭ respectiv, un sub-comisar brutaliza lumea, insulta Doamnele și făcea un scandal că aĭ fi crezut că este în cea maĭ ordinară circiumă.

Unul dintre reporteriĭ noștri a fost de față la acest scandal. Bețivul ordinar de-abia se ținea pe picioare și întreaga secție mirosea de duhoarea vinuluĭ și a basamacului.

Acest bețiv se numește G. Gheorghiu și e sub-comisar cl. I-a.

Sperăm că D. Lecca își va face datoria.

Astă noapte comisarul Brăiloiu de la secția 5 a dat o circulară în raionul secțieĭ sale, ca brutariĭ să se prezinte cu căruțele cu pîine la secție înainte ca acea pîine să fie pusă în vînzare.

Pe la orele 4 dimineața curtea prefectureĭ polițieĭ era plină de căruțele cu pîine, unde D. comisar Brăiloiu constata calitatea și cantitatea. Jumătate din pîine a fost confiscată ca neîndeplinind condițiunile prescrise de regulament.

Pilda dată de D. Brăiloiu ar merita să fie imitată și de ceĭ-l'alțĭ colegĭ aĭ D-sale.

Serbările din Rusciuk

— Prin poștă —

(de la trimisul nostru special)

Rusciuk, 2 August.

Iluminația

In astă-seară am avut ocaziune să vad și iluminația. Primăria a luat măsurĭ ca printre prăjinile purtătoare ale tricoloruluĭ bulgăresc să fie întinse niște sîrme de carĭ eraŭ atîrnate felinare micĭ de tinichea în carĭ ardea cîte o lumînărică. Cîte-va magaziĭ aŭ iluminat maĭ cu gust. Vapoarele de războiŭ Yachta și Krum aŭ iluminat cu electricitate.

O explozie

In apropierea Dunăreĭ se făcuse o groapă în care s'a pus praf. Explozia acesteia avea să formeze cuiul iluminațiunilor. Dîndu-se foc acesteĭ mine, comisarul Poleoroff fu lovit de o bucată de pămînt în mod așa de grav, în cît căzu la pămînt fără de simțire. Imediat a fost dus la spital unde s'a constatat că rănile pe carĭ le-a primit nu eraŭ grave.

La banchet

La ora 9 seara străzile eraŭ pline de lume care admira splendida iluminație. De o dată cîțĭ-va soldațĭ călărĭ făcură drum principeluĭ care mergea în trăsură întovărășit de generalul Nicolaieff la banchetul dat de primăria din Rusciuk în sala clubuluĭ militar. Publicul a fost foarte rece. Nicĭ o manifestație de simpatie nu s'a făcut. La banchet aŭ fost invitate vre-o 160 de persoane. Consuliĭ n'aŭ azistat.

După ce principele a azistat la suirea unuĭ balon, s'a început masa.

Discursul primaruluĭ

Primarul Rusciukuluĭ Michailoff a ridicat următorul toast:

„Cînd ațĭ călcat pentru prima dată pe teritoriu bulgar, la Rusciuk ațĭ călcat. Și, după 10 anĭ de bine-făcătoare domnie, tot la Rusciuk ațĭ venit să serbațĭ fericitul eveniment al urcăreĭ alteței-voastre pe tron. Vremea cînd alteța voastră a venit în Bulgaria era dintre cele maĭ triste. Toate puterile eraŭ în potriva noastră: nimenĭ nu se gîndea la noĭ și la viitorul Bulgarieĭ.

In acest timp s'a găsit alteța voastră, care a lăsat liniștea, plăcerea și tot ce este maĭ scump unuĭ om și a plecat numaĭ spre a scăpa o nenorocită țară. Poporul bulgar, și maĭ ales populațiunea Rusciukuluĭ sînt foarte mulțumițĭ de ceea ce alteța voastră a făcut pentru Bulgaria. Ridic paharul meŭ în sănătatea aceluia care a salvat Bulgaria!"

Azistențiĭ aŭ răspuns cu strigăte de ura.

Răspunsul prințuluĭ

La toastul primaruluĭ principele a răspuns. Vorbind foarte încet, numaĭ ceĭ carĭ ședeaŭ în apropierea sa aŭ putut înțelege ce spunea. In esență principele a zis:

Sînt adînc mișcat de cuvintele d-voastră, Domnule primar. Sînt de asemenea adînc mișcat de dovezile de simpatie pe carĭ mi le-a dat poporul. Voĭ continua să lucrez pentru binele și prosperarea Bulgarieĭ, spre mulțumirea poporuluĭ meŭ.

Apoĭ principele a băut pentru prosperarea Bulgarieĭ și a orașuluĭ Rusciuk.

La ora 12 noaptea prințul s'a întors la palat.

Rusciuk, 3 August.

Azĭ s'a oficiat de un numeros cler un serviciŭ divin în catedrală. Principele, precum și toțĭ funcționariĭ civilĭ și militarĭ aŭ azistat. La amiază gardenpartie la vila mitropolituluĭ. Sînt invitate vre-o 200 de persoane.

Bran.

Treĭ dintre ceĭ maĭ îndrăznețĭ criminalĭ condamnațĭ la muncă silnică pe viață și carĭ își făceaŭ pedeapsa la penitenciarul din Tîrgu-Ocna aŭ evadat.

Eĭ aŭ fugit cu fiarele la mîinĭ printre gloanțele carĭ s'aŭ tras asupra lor de către soldațiĭ carĭ îĭ escortaŭ de la saline la penitenciar.

Prefectura poliției Capitaleĭ a elaborat o ordonanță privitoare la velocipediștĭ.

Culmea reportagiuluĭ

Drapelul, *care odată ne dădea lecțiĭ de moralitate și moderațiune, a început să facă un reportagiŭ foarte nemoderat, ba încă și cu anticipație.*

Așa, cetim în Drapelul *ediția întiia, care a apărut azĭ, 4 August, la orele 6 dimineața:*

Ziua de 4 August

Această zi a fost rezervată solemnitățeĭ de inaugurare a linieĭ *Rusciuk-Tîrnova.*

In prezența principeluĭ *s'a pus* temelia acesteĭ căĭ ferate.

La 12 ore *a avut loc* un banchet în grădina fraților Simionov, antreprenoriĭ acesteĭ liniĭ.

Drapelul *dar dă seamă despre inaugurarea linieĭ Rusciuk-Tîrnova înainte ca ea să se facă cu cel puțin șase ore! Maĭ rar așa moderație! Și gîndițĭ-vă că* Drapelul *nu apare de cît de aproape treĭ lunĭ.*

Astă-zĭ se fac la T.-Neamț alegerile comunale.

Conferința interparlamentară

Am anunțat la vreme că la conferința interparlamentară ce s'a ținut la Bruxelles a vorbit în numele Romînieĭ D. Petre Grădișteanu. Dăm aci în rezumat discursul rostit de vice-președintele Senatuluĭ romîn:

D. P. Grădișteanu salută conferința și mulțumește Belgieĭ pentru invitarea ce a adresat-o membrilor străinĭ. Romîniĭ n'aŭ putut lua parte la lucrările conferințeĭ trecute, ce s'a ținut la Budapesta. Motivele carĭ ĭ-aŭ împedecat sînt deja cunoscute atît din dezbaterile conferințeĭ cît și din presă. Acum Romîniĭ sînt fericițĭ a putea continua să participe la lucrările și dezbaterile conferințeĭ. Sînt cu atît maĭ fericițĭ Romîniĭ de reluarea activitățeĭ lor cu cît aceasta se întîmplă în Belgia, țara prin excelență a libertățeĭ și civilizațieĭ. Multe și adîncĭ simpatiĭ leagă, într'adevăr, Romînia de Belgia. De la Belgia a împrumutat Romînia Constituțiunea sa liberală și democratică, în Belgia generațiunĭ întregĭ de Romînĭ aŭ venit și vin necontenit să-șĭ facă studiile și prin jurisconsulțiĭ belgienĭ și le complectează și aprofundează. Atîtea legăturĭ leagă pe Romînia de Belgia, atîtea afinitățĭ există între aceste două țărĭ, în cît adesea-orĭ se zice Romînieĭ „Belgia Orientuluĭ". titlu ce oratorul dorește ca Romînia să-l merite din ce în ce maĭ mult, ca răspunzînd tot maĭ mult realitățeĭ lucrurilor.

In ce privește conferința interparlamentară și scopul eĭ nobil și generos, oratorul zice că nu majoritatea, ci unanimitatea parlamentuluĭ romîn împărtășește vederile acestuĭ luminat corp interparlamentar, asociindu-se la lucrările și idealurile sale. Romînia are nevoie de pace. Pacea e condițiunea existențeĭ sale. E decĭ firesc ca această unanimitate a parlamentuluĭ romîn să se unească la ideile conferințeĭ, după cum e natural ca toată lumea să dorească izbînda cea maĭ deplină nobilelor sale sforțărĭ, tinzînd a face să dispară motivele de adîncă nemulțumire carĭ întrețin astăzĭ între națiunĭ resentimente ce pot provoca marĭ catastrofe.

Cuvîntarea D-luĭ Grădișteanu a fost viŭ aplaudată.

*

Primim la redacție o broșură intitulată „Protestation des Roumains de Transylvanie et de Hongrie contre l'oppression magyare". Manuscrisul necorijat al acesteĭ broșurĭ este acela despre care ne-a anunțat telegraful că se află în mîna guvernuluĭ unguresc. Acesta l-a scos dintr'un plic trimes prin poștă, ceea ce nu dovedește nimic alta de cît că în Ungaria cabinetul negru funcționează în toată regula.

Broșura în cestiune a fost împărțită la conferința interparlamentară de către însușĭ D-l P. Grădișteanu. Ziarul unguresc „Magyarország" publică asupra broșureĭ în cestiune următoarea telegramă pe care o primește din Bruxelles:

„Broșura, care e un noŭ compendiŭ al cunoscutelor gravamine, o împărtășește însușĭ Grădișteanu, dînd explicațiunĭ numeroase.

Membriĭ maghiarĭ aĭ conferințeĭ Pazmandy Dénes și Asbóth Ianos protestează în „Independance Belge" contra noilor acuzațiunĭ ce se aduc Ungurilor".

Ințelegem bine furia ziaruluĭ maghiar.

Dal.

ECOURI

● Cele 4 opere ale preotuluĭ Kneipp carĭ cuprind: 1) Cura de apă, 2) Cum trebuie să trăițĭ, 3) Testamentul meŭ și 4) Conferințe publice, constînd din două volume, se găsesc cu prețul de 3 fr. ambele la cele maĭ însemnate librăriĭ din țară, precum și la editorul Ig. Hertz, hotel de France, Bucureștĭ. Atragem atențiunea că acum este timpul cel maĭ minunat pentru începerea cureĭ.

16'8—

◆ Corespondentul nostru din Sinaia ne telegrafiază că acolo timpul e maĭ frumos de cît în Iulie, că hotelurile sînt arhi-pline, că lumea sosește zilnic și că escursiunile prin munțĭ sînt favorizate de un cer senin.

■ Sîntem rugațĭ a anunța că în ziua de 10 August, va avea loc la Piatra-Neamțu balul societățeĭ *Cultura* a Domnișoarelor din acel oraș. Vor fi surprize, se vor declama bucățĭ alese, și pe lîngă aceasta toțĭ vizitatoriĭ vor participa gratis la tragerea uneĭ tombole care va coprinde un bon pentru expozíția din Paris din 1900.

Faure la Petersburg

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Petersburg, 3 August.—D-nul Felix Faure va sosi la Cronstadt la 11 August, unde va fi primit de țar. De acolo va merge la Peterhoff ca să facă vizită împărăteseĭ. Seara se va da la Peterhoff un prînz de gală și o reprezentație de gală.

La 12 August: plecare la Petersburg, recepțiune de către autorităţ̦ĭ, vizită la mormintele țarilor, prezentarea corpuluĭ diplomatic și prînz la ambasada Franțeĭ.

La 13: revista trupelor la Tsarskoe Selo, prînz la Peterhoff.

La 14: inspecția escadreĭ franceze la Cronstadt, plecarea D-luĭ Felix Faure.

Alegerile din Bulgaria

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Rusciuk, 3 August.—Azĭ s'aŭ făcut în toată Bulgaria alegerile pentru consiliile generale; lupta a fost foarte vie între diversele partide.

După știrile sosite pînă aci, rezultatul alegerilor este favorabil guvernuluĭ.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Berlin, 3 August.—D. de Bulow a luat gestiunea afacerilor străine.

Roma, 3 August. — Ministrul justițieĭ fiind grav bolnav, D. di Rudini a luat interimul acestuĭ minister.

Roma, 3 August.—D. Costa, ministrul justiției, a murit la Ovada.

ULTIMA ORĂ

Serbarea din Rusciuk

— Prin fir telegrafic —

— de la trimesul nostru special —

Rusciuk, 4 August

S'a inaugurat linia ferată Rusciuk-Tîrnova, care este de mare importanță comercială și maĭ ales strategică. Aŭ azistat prințul, miniștriĭ, precum și autoritățile civile și militare. Corpul consular n'a participat. După amiază banchet la bogătașul Simeonoff.

Bran.

POȘTA REDACȚIEI

D-luĭ S. Bujor.—Nu publicăm scrisorĭ anonime.

Schepsis.— Primim cu plăcere și recunoștință. **M.**

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-luĭ V. A. Piteștĭ. Numărul de care ne întrebațĭ îl avem și costă 30 banĭ, raportă însă No. 1.746.

DEPLASARI

3 AUGUST

Hotel Bristol: M. Grünspan, comers., Galațĭ; Grünspan, medic, Giurgiu; Vișoreanu, prop., Caracal.

Hotel Central: A. Pribegeanu, moșier, R.-Sărat; A. Teodorescu, moșier, Oltenița; Eliadi, jude, Giurgiu; Lascaridi, comersant, Giurgiu; Locot. Constantinescu, militar, T.-Măgurele; Ada Herta, comersant, Sofia.

Hotel Universal: Mihalache Gh., comers., Giurgiu; Dobrescu, profesor, Argeș; Iosef Maxim, inginer, Brașov; N. Maltezeanu, comers., Călărașĭ.

Hotel Gabrovenĭ: Dumitru Petrescu, comersant, Roman, Niță Popescu, arendaș, Oltenița; Petre Enescu, arendaș, Călăraș; Daniel Choen, arendaș, Dobrogea; I. Nicolau, arendaș, Buzăŭ.

Hotel Continental: C-tinescu Balș, proprietar, Iașĭ; St. Teodor, ad., Iașĭ.

Hotel Union: Chisim, comers., Botoșanĭ; Căpitănescu, comersant, Piteștĭ; Sabitaĭ, comersant, T.-Severin; Zamfirescu, inginer, Craiova; Cleante Davidof, medic, Bîrlad: P. N. Protopopescu, moșier, Roșiorĭ; Paraschivescu, moșier, Roșiorĭ.

Hotel Metropol: Dumitrescu, medic, Călărașĭ; Giuseppe Veronese, inginer, Podova; Garan, prop., Sofia; D. Monetti, inginer, Italia; Sub-locot. Ghițescu și Panopol, militarĭ, T.-Vesteĭ; Teodorescu, inginer, Călărașĭ.

Englisch-Hotel: D. I. Chesim, propriet., Botoșanĭ; Căpitan Herescu, militar, Tîrgoviște.

Hotel Colaro: F. Neff, voiajor, Galațĭ; P. Papastelato, prop., Brăila; D-na Maria Vasiliadi, prop., Giurgiu; Sub-locot. Modreanu, militar, Craiova.

Hotel Dacia: Nițescu Ion, comers., Dîmbovița; I. Grigorescu, comersant, Giurgiu; Gh. Nicolof, comers., Rasgrad; Stoeanoff, comersant, Rusciuk; Penco Tzaneff, comers., Rusciuk; Sub-locot. Emanoil, militar, Tîrgoviște; D-na Boldescu, comers., Giurgiu.

Hotel Victoria: Grimberg, comers., Tîrgoviște; I. Bacești, comers., Tirgoviște; B. Rtănescu, prop., Micșuneștĭ; I. Materno, pictor, Piteștĭ; Saba, com., Găeștĭ.

Hotel Regal: Căpitan Buretescu, militar, Bacăŭ; D-tru Moruza, prop., Galațĭ; Locot. Epureanu, militar, Calafat.

Hotel de France: Reicu Th. Cugamit, prop., Ploeștĭ; Goldner I., comersant, Viena.

Hotel Frascatti: A. Vali, prop., Fălticenĭ; G. Contagre, voiajor, Lion; Paul Mittlek, tipograf, Sachcioro, Giuseppe Veronesa, inginer, Podova.

Hotel Bulevard: Gion, inginer, Galațĭ; Emanuel Cisiac, prop., Botoșanĭ.

Hotel Imperial: G. Brea'ma, propriet., Brăila; D. Purcăreanu, prop., Brăila; D. Roseanu, prop., C.-Lung; Hosmovici, profesor, P.-Neamțu.

GERIÈSVS MALISSOL

O revoltă dreaptă

Maceo, faĭmosul șef al revolutieĭ cubane, a murit zilele trecute; uniĭ zic că a pierit ucis de pumnalul unuĭ trădător în mijlocul tabereĭ sale, alțiĭ afirmă că a fost otrăvit de un medic cumpărat de Spaniolĭ, iar alțiĭ susțin că a murit luptînd pentru patria sa care se zvîrcolește sub jugul spaniol.

A murit șeful dar revoluția a continuat; Cubaniĭ doresc cu orĭ-ce preț să se despartă de Spania, voesc să nu maĭ fie sclaviĭ regineĭ Cristiana și aĭ copiluluĭ Alfonso al IX-lea.

*

De la 1810 mărgăritarul Antilelor, după cum se numește Cuba, este mereŭ zvîrcolită de focul revoluțiuneĭ; marea capitulație de insurgențe întîmplată în 1178, nu opri de loc mișcarea separatistă, curentul acesta prindea din ce în ce maĭ multe rădăcinĭ, pînă cînd în 1896 izbucni **marea revoluție care azĭ chinuește Cuba. Cu toate ororile** ...ptuite din porunca luĭ **Canovas**

mişcarea creşte mereŭ şi ar fi de dorit ca Europa să intervie obligînd pe Spaniolĭ să declare independenţa Cubeĭ.

La începutul anuluĭ trecut negrul Maceo şi creolul Gornez răsculară pe Cubanĭ în provincia Pinar del Rio, provincie situată în vestul insuleĭ, şi în provincia Santiago, situată în estu Cubeĭ.

Atît Maceo cît şi Gornez se purtară foarte vitejeşte, adesea pĭerdeaŭ drumul, mergeaŭ zile întregĭ conduşĭ de „rastreadenes“ şi de „baquenes“, călăuze carĭ găsesc drumul observînd zborul pasărilor în timp de războiŭ.

Eraŭ zile cînd insurgenţiĭ eraŭ disperaţĭ, plîngeaŭ ca şi copiĭ şi blestemaŭ pe Canovas şi pe Spania carĭ nu-ĭ lăsaŭ să fie stăpînĭ în patria lor.

Nu aveaŭ odihnă, vecĭnic pe drum, o mulţime de soldaţĭ cădeaŭ bolnavĭ de frigurĭ.

Despre hrană avem puţine de zis; era simplă de tot şi cîte-odată chĭar lipsea.

*

Crescut în pădurĭ, Maceo reuşi la vîrsta de 11 anĭ să vie în Havana, unde primi o educaţie aleasă. Find foarte inteligent, Spania credea să se servească de dînsul; s'aŭ înşelat însă Spaniolii. Antonio Maceo nu putea primi ast-fel de propunerĭ, era prea cinstit sufletul acestuĭ revoluţionar. Iată ce scria el mumeĭ sale:

„Sînt în luptă cu armata Spanieĭ, ceata mea este ostenită şi mică, numaĭ ĭubirea de libertate ne face să maĭ luptăm“.

S'a zis că Maceo era cap de bandă, dar general prost; nu tot aşa însă se poate zice de Maximo Gornez. Acesta este inovatorul unuĭ soiŭ de luptă zis: „războiul fără bătăĭ“, războiul de hărţuĭală dus la extrem, care a sleit mult forţele Spanieĭ.

*

Intr'o seară, în cîmpul Cubanilor, se semnalează apropierea Spaniolilor.

Se dete ordin ca să se păzească cea maĭ mare linişte.

Gornez stătu toată noaptea deştept.

Trecînd pe lîngă un ofiţer, îl auzi vorbind.

— Te rog să tacĭ, Fernando, zise Gornez.

Peste un ceas ofiţerul tot vorbea, liniştit fără să'ĭ pese de ceva. Maximo Gornez luă revolverul şi zbură creerul vorbăreţuluĭ.

Nimenĭ nu cuteză ca să zică ceva; fapta şefuluĭ era bună, de oare-ce folosea Cubeĭ.

*

In ultima mea călătorie, am auzit mult vorbindu-se de o fată tînără şi nobilă, de Matilda Agramonte Varony.

Aceasta e o eroină naţională a Cubeĭ. Era bogată, dar amorul de libertate a făcut-o să lupte alăturĭ de Maceo.

Ultimul strigăt al aceste fete eroice fu: „Trăĭască Cuba liberă!“

Tatăl şi fraţiĭ eĭ murиră cu toţiĭ în revoluţia din 1878.

Pe aceştĭ eroĭ vor zbiriĭ luĭ Canovas del Castillo să-ĭ învingă; pe aceste fiinţe carĭ nu se tem de moarte vrea o ceată de pungaşĭ să-ĭ robească.

Caion

MODE

Toaletă de oraş

Toaletă de oraş în pichet alb nerustat cu dantelă écrue. Jupă cu faldurĭ. Boa de pene albe. Tocă de tul alb împodobită cu pene albe şi cu o fundă de catifea neagră cu o buclă de stras.

Laura

Pentru gospodine

Supă de racĭ. (Bisque). Pentru şase persoane spelĭ 30 de racĭ şi îĭ ferbĭ în zeamă de carne, desfă-ĭ şi pisează-ĭ apoĭ. Topeşte o bucată de unt, pune raciĭ pisaţĭ înlăuntru şi lasă-ĭ să se prăjească cît-va timp şi strecoară-ĭ prin-tr'o cîrpă subţire. Cojile ce maĭ rămîn nestrecurate pune-le ĭarăşĭ în supă, unde aŭ fĭert raciĭ şi lasă-le să fĭarbă bine. Untul ce'l storcĭ din racĭ ţine-l încălzit, pune peste el două lingurĭ de făină, lasă-o să se prăjească puţin, dar să nu se înegrească prea tare, umple cu aceiaşĭ zeamă în care aŭ fĭert cojile de racĭ, strecoară supa prin o sită şi toarnă-o peste franzelă prăjită. Cojile de racĭ, precum şi picĭoarele pune le în supă.

Gastr.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati.Concert de orchestră.

Grădina Raşca.—Direcţiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentaţiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danţurĭ, concerturĭ şi pantomime.

Trupa se compune din artiştĭ de concert şi pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeştrilor modernĭ, cu costume, decoraţiunĭ şi alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Preţurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ şi copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Călăuze nouĭ pentru călătorĭ

In colecţia călăuzelor *Nebunelli* a apărut un al treilea volum;

Franzensbad şi împrejurările luĭ conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Franzesbad Leĭ 2.

Următoarele volume aŭ maĭ apărut în această colecţie de călăuze:

Viena *şi împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck şi Presburg şi pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

Marienbad *şi împrejurimele luĭ*, conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

In depozit în *Sala noastră de Depeşĭ*.

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a opta

Astă-zĭ expiră termenul pentru bonul de premiĭ din seria a şaptea.

Punem decĭ cu începere de astă-zĭ la dispoziţia cetitorilor o a opta serie de premiĭ.

Atragem tot odată atenţiunea că primele 8 fascicole din publicaţia „Tableaux célèbres“ sînt cu totul epuisate.

Cuponul premiilor anunţate maĭ jos este valabil pînă la I August inclusiv.

Dăm acĭ şi lista premiilor:

Fascicula a 9-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Cheta în biserică, de Knorr.
O dimineaţă de ĭarnă la ţară, de Ch. Curan.
Pescuitul de Crevete la Scheveningen, de B. I. Bloiners.
Pe malul rîuluĭ Marna, de Scalbert.
Noua mamă, de Weiser.
Jocul Endymion, de Iohn Harper.
Picnic, de L. Knaus.
Tîmplarul de la ţară, de Amberg.
In convalescenţă, de Carpentier.
Grădina de palmierĭ la Spa, de Nicolet.
Un sfîrşit de vară, de R. Collin.
Ghicitoarea, de F. Vinea.
Jocul spaniol „Fandango“, de Albert Kindler.
Baĭa, de Adrien Moreau.
Fatma, N. Sichel.
Prăvălia bărbieruluĭ, de Benjamin Vautier.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fasc. a 8-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ, prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Victor Tissot. Aventures de corps de garde. Scènes de la vie militaire en Prusse. In loc de leĭ 5 se dă cu leĭ 2

Paul Ginisty. Un petit ménage, un volum cu multe ilustraţiunĭ. In loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité:

Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ 5

Le comte d'Hérisson. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b. 0.80

Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viaţa chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ 1.75

Félix Sangnier. En vacances, un volum cu multe ilustraţiunĭ, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominălă *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĚRULUI“
No. 2095
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 5 August inclusiv.

Noutăţĭ ştiinţifice

Astă-zĭ am primit în sala noastră următoarele noutăţĭ:

Charles Andler Les origines du socialisme d'état en Allemagne Leĭ 7
Emile Durkheim Le suicide. Etude de sociologie Leĭ 7.50.
D-r Legrain Des anomalies de l'instinct sexuel, et en particulier des inversions du sens génital Leĭ 2.
Fr. S. Nitti La population et le système social Leĭ 7.
Georges A. Mandy Les étrangers devant la justice en droit international privé Leĭ 4.
Ch. Antoine Cour d'économie sociale Leĭ 9.
Th. Funk Brentano La science sociale, Morale politique Leĭ 7.50.
Fridtjof Nansen Vers le pole, un velum cu 200 ilustraţiunĭ după fotografiile şi desemnele exploratoruluĭ Leĭ 10.
Fr. H. Giddings Principes de sociologie Leĭ 8.
Mortillet Formation de la nation française Leĭ 6.
Louis Frank La femme contre l'alcool Leĭ 4.50.
D-r Laupts Perversion et perversité sexuelles Leĭ 7.
I. Michelet L'amour, la femme Leĭ 7.50,
Frédéric Masson Napoléon et sa famille Leĭ 7.50.
Victor Basch Essai critique sur l'esthétique de Kant. Collection historique des grands philosophes Leĭ 10.
Th. Ribot L'évolution des idées générales Leĭ 5.
Max Nordau Psycho-Physiologie ou génie et du talent Leĭ 2.50.
F. Appy Trois milliards de français ou la solution des questions politiques, sociales, philanthropiques et de population Leĭ 5.
Fournier de Flaix L'impot dans les diverses civilisations Leĭ 7.50.
Frédéric Dillaye La pratique en Photographie Leĭ 4.
Frédéric Dillaye Les nouveautés photographiques Leĭ 2.
Louis Defert L'enfant et l'adolescent dans la société moderne Leĭ 2.
James Fillis Principes de dressage et d'équitation, un volum de 450 paginĭ şi cu multe ilustraţiunĭ Leĭ 12.
Léon Say Finances publiques, Liberté du commerce Leĭ 3.

Bibliografie

A apărut şi se află de vînzare la toate librăriile: **Idealizmul Contemporan**, (mişcarea idealistă şi reacţiunea contra ştiinţeĭ positive) de Ciceron Protopopescu advocat.

Monografia institutuluĭ de credit „Albina“ (1872 — 1897). Un vol. de 240 paginĭ. Sibiŭ, editura institutuluĭ *„Albina“*.

*

A apărut o broşură intitulată **„Asasinatul Ana Szimon“**, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria şi dovedeşte complicitatea prinţuluĭ Ferdinand.

Broşura se găseşte de vînzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, şi la toate librăriile.

*

Inceputul limbeĭ franceze, de A. Patrognet. Un volum în 8 de 100 paginĭ. 2 leĭ exemplarul.

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 paginĭ. Preţul 2.50.

Aflăm că librăria Filip Lazăr (Craiova) a pus sub tipar renumita carte a luĭ *Fridtjof Nansen*: **Spre Polul Nord. In întuneric şi gheaţă veşnică,** tradusă de *D. B. Marian.*

*

Poeziile uneĭ regine. — Un elegant volum de poezii, traduse după Carmen Sylva, de către D. Ilie Ighel Deleanu.

Aceasta e prima traducţiune în romîneşte.

Volumul 3 leĭ.

*

A apărut **Florĭ de doliŭ** saŭ *Modeste încercărĭ de literatură religioasă*, de C. N. şi dedicat memorieĭ nemuritoruluĭ I. Heliade-Rădulescu.

A apărut de sub tipar *Poesiĭ populare şi descîntece* de Neculae I. Ionaşcu şi Mihail Mîndreanu. Un volum de 106 paginĭ. Alexandria. Tipog. Constantin Georgescu.

*

A apărut **viaţa luĭ Christos** de Ernest Renan, traducere de *Marian*. Traducătorul este în deajuns de cunoscut publiculuĭ cetitor, ĭar cît priveşte însemnătatea lucrăreĭ marelui Renan orĭ-ce laudă e de prisos.

ACT DE MULŢUMIRE

Sub-semnaţiĭ *Eugeniu Behles* ca contractant şi *Judita Marangoni* ca beneficiară conform legeĭ, aducem mulţumirile noastre Societăţiĭ Romîne de asigurare şi de reasigurare „PATRIA“ în Bucurescĭ pentru plata promptă a sumeĭ de Leĭ 15,000 asigurată în contra accidentelor pe viaţa defunctuluĭ montor Anton Marangoni, care a murit în urma trăsnetuluĭ la Mihăilescĭ în ziua de 18 Iulie a. c.

Societatea „PATRIA“ a plătit această sumă chiar în ziua în care îĭ s'aŭ presentat actele necesare şi ne vedem îndemnaţĭ a recomanda cu tot dinadinsul această Societate publiculuĭ.

Bucurescĭ 31/12 August 1897.

(ss) **E. Behles.**
(ss) **Juditta A. Marangoni**

Eforia Spitaluluĭ „CARITAS“

Aduce la cunoştinţa onor. P. T. Public precum că *Loteria organisată în folosul Spitaluluĭ „CARITAS“*. a căreĭ tragere era ficsată pentru ziua de 3 August cor. a fost amînată din cauză că o sumă de bilete trimise în deposit în provincie nu aŭ fost încă înapoĭate. Ziua trageriĭ se va amîna la timp prin afişe speciale şi în maĭ multe jurnale.

1695 1 **Comitetul.**